പാനിയം - സംഖ്യ മൂന്ന്

ദർശനവും നിയമിത സമയവും: ഒരു പ്രവാചകസമാന്തരം

Jeff Pippenger
2025-02-28

പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമ നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ ചരിത്രത്തിൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നേ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. ഹബക്കൂക്ക് രണ്ടാം അദ്ധ്യായം, അന്ത്യത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന ദർശനത്തെ തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ട്, ആ ഉപമയുടെ ഹൃദയസാരം മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നു.

> ഞാൻ എന്റെ കാവലിടത്തിൽ നിലക്കും; ഗോപുരത്തിന്മേൽ നിന്നുകൊള്ളും; അവൻ എന്നോടു എന്തു അരുളിച്ചെയ്യുമെന്നു കാണുകയും, ഞാൻ ശാസിക്കപ്പെടുമ്പോൾ എന്തു ഉത്തരം പറയേണ്ടതെന്നു നോക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ യഹോവ എന്നോടു ഉത്തരം അരുളിച്ചെയ്തു: ദർശനം എഴുതുക; ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും വായിക്കാവുന്നവിധം അതിനെ പലകകളിൽ വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തുക. ദർശനം ഇനിയും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തേക്കുള്ളതാണ്; എന്നാൽ അവസാനം അത് സംസാരിക്കും, കള്ളം പറയുകയില്ല; അതു വൈകുന്നതുപോലെ തോന്നിയാലും അതിനായി കാത്തിരിക്ക; കാരണം അത് നിശ്ചയമായി വരും; താമസിക്കുകയില്ല. നോക്കുക, അവന്റെ മനസ്സ് അഹങ്കാരത്തോടെ വീർപ്പുമുട്ടിയിരിക്കുന്നു; അവനിൽ നേർമയില്ല; എന്നാൽ നീതിമാൻ തന്റെ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും. ഹബക്കൂക് 2:1–4.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഇരുപത്തിയേഴാം വാക്യവും “നിയമിത സമയത്തെ” തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

> ഈ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെയും ഹൃദയങ്ങൾ ദുഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ആയിരിക്കും; അവർ ഒരേ പന്തിയിൽ ഇരുന്നു അസത്യങ്ങൾ സംസാരിക്കും; എങ്കിലും അത് സഫലമാകയില്ല; കാരണം അന്ത്യം ഇനിയും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്താകും. ദാനീയേൽ 11:27.

റോമിലൂടെ സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ടുന്ന “ദർശനം” “നിയുക്ത സമയത്തേ ക്ക ആകുന്ന ു; ഒരു മേശയിൽ ഇരുന്ന ് ദോഷം ചെയ്യ ുവാൻ ഹൃദയം നിശ്ച യിച്ച ു അസത്യ ങ്ങ ൾ സംസാരിച്ച ും കഴിയുന്ന ആ രണ്ട ു രാജാക്ക ന്മ ാർ, ദർശന “സംസാരിക്ക ുന്ന തിന്” മുമ്പ ് എത്ത ിച്ചേ രുന്ന ഒരു പ്രവചനാത്മ ക വഴിക്ക ല്ല ിനെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. നിയമിതസമയം മുമ്പ ് രണ്ട ു രാജാക്ക ന്മ ാർ “അസത്യ ങ്ങ ൾ” സംസാരിക്ക ുന്ന ു; നിയമിതസമയത്ത ് ദർശനം സംസാരിക്ക ുമ്പേ ാൾ അത് അസത്യ ം പറയുന്ന ില്ല . നിയമിതസമയം അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ചാനിയമമാണ്; മേശയിലെ ആ കൂടിക്ക ാഴ്ച ഒരു പ്രവചനകാലഘട്ട ത്ത ിന്റെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു. “ദർശനം” ചരിത്രത്ത ിൽ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ി നിവൃത്ത ിയാകുന്ന ു; എന്ന ാൽ അത് ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിന് മുമ്പേ

സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. ഇത് വ്യ ക്ത മാണ്; വിശ്വ സ ്തരോടു ദർശനത്ത
കാത്ത ിരിക്ക ുവാൻ പറഞ്ഞ ിരിക്ക ുന്ന ു, ദർശനം പ്രസിദ്ധ ീകരിക്ക
അവരോടു കല്പിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. ദർശനം ഇതുവരെ
സ്ഥ ാപിക്ക ്പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ില്ലെ ങ്ക ിൽ, അതിന്റെ നിവൃത്ത ിക്ക ് മുമ്പ
അവർക്ക ് അതിനെ പ്രസിദ്ധ ീകരിക്ക ാനാവുമായിരുന്ന ില്ല .

യെരേമ്യാവ് ദർശനത്തിനായി "കാത്തിരിക്കുന്നവരെ" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു:

> കർത്താവേ, നീ അറിയുന്നു; എന്നെ ഓർക്കേണമേ, എന്നെ സന്ദർശിക്കേണമേ, എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരോടു എനിക്കുവേണ്ടി പ്രതികാരം ചെയ്കേണമേ; നിന്റെ ദീർഘക്ഷമയിൽ എന്നെ എടുത്തുകളയരുതേ; നിന്റെ നിമിത്തം ഞാൻ നിന്ദ സഹിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണമേ. നിന്റെ വചനങ്ങൾ ലഭിച്ചു, ഞാൻ അവയെ ഭുജിച്ചു; നിന്റെ വചനം എനിക്കു എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആനന്ദവും സന്തോഷവും ആയി; സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ ആകകൊണ്ടു. പരിഹാസികളുടെ സഭയിൽ ഞാൻ ഇരുന്നില്ല, സന്തോഷിച്ചുമില്ല; നിന്റെ കൈ നിമിത്തം ഞാൻ ഏകാന്തമായി ഇരുന്നു; നീ എന്നെ ക്രോധഭരിതനാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ വേദന എന്തുകൊണ്ട് നിത്യമായിരിക്കുന്നു, എന്റെ മുറിവ് സൗഖ്യമാകാൻ സമ്മതിക്കാതെ അസാധ്യരോഗമായി ഇരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? നീ എനിക്കു വഞ്ചകനായി, വറ്റിപ്പോകുന്ന ജലധാരകളായി ആകുമോ? ആകയാൽ കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ മടങ്ങിവരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ വീണ്ടും കൊണ്ടുവരും; നീ എന്റെ സന്നിധിയിൽ നിലക്കും; വിലയേറിയതിനെ നിസ്സാരത്തിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചെടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ എന്റെ വായ്പോലെ ആയിരിക്കും; അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരട്ടെ; നീയോ അവരുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങരുത്. ഞാൻ നിന്നെ ഈ ജനത്തിന്നു ഉറപ്പുള്ള താമ്രമതിലാക്കി തീർക്കും; അവർ നിന്നോടു യുദ്ധം ചെയ്യും, എങ്കിലും നിന്നെ ജയിക്കയില്ല; നിന്നെ രക്ഷിപ്പാനും വിടുവിപ്പാനും ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാട്. ദുഷ്ടരുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് ഞാൻ നിന്നെ വിടുവിക്കും; ക്രൂരന്മാരുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് ഞാൻ നിന്നെ വീണ്ടെടുക്കും. യിരെമ്യാവു 15:15–21.

യു.എസ്.എ.-യിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിലാണ് "ഓർക്കുക" എന്ന പ്രതീകം അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നത്. എപ്പോഴും ഓർക്കപ്പെടേണ്ട ശബ്ബത്ത് അന്തിമ പരീക്ഷണവിഷയമാകുന്നതും അവിടെയാണ്. മറക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തൂർ നഗരത്തിലെ വേശ്യ ഓർക്കപ്പെടുന്നതും അവിടെയാണ്. അവിടെയാണ് ദൈവം ബാബിലോണിന്റെ പാപങ്ങളെ ഓർത്തു അവൾക്കു ഇരട്ടിയായ ന്യായവിധി കൊടുക്കുന്നത്.

സംസാരണം സ്ഥ ിതിചെയ്യ ുന്ന ആ വഴിക്ക ല്ല ് അമേരിക്ക യിലെ ഞായറ
നിയമമമാണ്; അവിടെ ഭൂമിയിലെ മൃഗം ഒരു സർപ്പ മെന്ന പോലെ
"സംസാരിക്ക ുന്ന ു." അതേ വഴിക്ക ല്ല ിൽ തന്നെ ബിലെയാമിന്റെ

(പവചനരേഖയിലെ കഴുത “സംസാരിക്ക   ുന്ന   ു.” യോഹന്ന   ാൻ സ ്നാപകൻ
ജനിക്ക   ുമ്പേ   ാൾ, ദൈവികമായി സംസാരിക്ക   ുന്ന   ത് നിയ(ന്ത   ിക്ക   പ്പെ   ട്ട
അവന്റെ പിതാവായ സഖര്യ ാവും “സംസാരിക്ക   ുന്ന   ു.”

> എട്ടാം ദിവസം അവർ ശിശുവിനെ സുന്നത്ത് ചെയ്യുവാൻ വന്നു; അവന്റെ പിതാവിന്റെ പേരനുസരിച്ച് അവന്നു സെഖര്യാവു എന്നു പേർവിളിച്ചു. എന്നാൽ അവന്റെ അമ്മ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: അല്ല; അവന്നു യോഹന്നാൻ എന്നു പേർവിളിക്കേണം. അവർ അവളോടു പറഞ്ഞു: ഈ പേരാൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ നിന്റെ ബന്ധുക്കളിൽ ആരും ഇല്ലല്ലോ. പിന്നെ അവർ അവന്റെ പിതാവിനോടു ചിഹ്നങ്ങളാൽ ചോദിച്ചു: അവന്നു എന്തു പേർ ഇടുവാൻ അവൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു. അപ്പോൾ അവൻ ഒരു എഴുത്തുപലക ചോദിച്ചെടുത്തു എഴുതി: അവന്റെ പേര് യോഹന്നാൻ ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു എല്ലാവരും അതിശയിച്ചു. ഉടനെ അവന്റെ വായ് തുറന്നു, നാവിന്റെ ബന്ധനം അഴിഞ്ഞു; അവൻ സംസാരിച്ചു, ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. ലൂക്കാ 1:59–64.

അമേരിക്കയിലെ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് പാപ്പാസഭയുടെ മാരകമുറിവ് സുഖപ്പെടുന്നു; അപ്പോൾ അവൾ ഏഴിൽപ്പെട്ട എട്ടാമത്തെ രാജ്യമായി മാറുന്നു, അതേ സമയത്ത് അമേരിക്ക, അതിന്റെ പ്രസിഡന്റ് ഡൊണാൾഡ് ട്രംപ് ഏഴിൽപ്പെട്ട എട്ടാമത്തെ പ്രസിഡന്റായിരിക്കുമ്പോൾ. അതേ സമയത്ത് തന്നെ ഒരു നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേർ ഒരു പതാകയായി ഉയർത്തപ്പെടുന്നു. ഒരു നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേർ ഏഴിൽപ്പെട്ട എട്ടാമത്തെ സഭയാണ്. ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് എട്ട് എന്ന സംഖ്യ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു; യോഹന്നാൻ പരിച്ഛേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതും സഖറിയാവ് സംസാരിച്ചതും എട്ടാം ദിവസത്തിലായിരുന്നു. “സഖറിയാവ്” എന്നതിന് ദൈവം “ഓർത്തിരിക്കുന്നു” എന്നാണ് അർത്ഥം. ഞായറാഴ്ചാനിയമം “ഓർക്കേണ്ടിയിരുന്ന” സത്യശബ്ബത്തിന്റെ കൃത്രിമമാണ്. ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് തീരിന്റെ വേശ്യ “ഓർക്കപ്പെടുന്നു.” ബാബിലോണിന്റെ പാപങ്ങളെ ദൈവം “ഓർക്കുകയും” അവളുടെ ന്യായവിധി ഇരട്ടിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്റെ സമയത്താണ്.

ആദ്യ നിരാശ അനുഭവിക്കുകയും താമസിക്കുന്ന ദർശനത്തെ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തവരെ യിരെമ്യാവു പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് ദർശനം സംസാരിക്കുകയും അസത്യമായി തീരാതിരിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ വായായി മാറുന്ന വിശ്വസ്തരെയും അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് സംസാരിക്കുന്ന ആ ദർശനത്തിന് മുമ്പായി, ഒരു മേശയിൽ ഇരുന്ന് രണ്ടു രാജാക്കന്മാർ പരസ്പരം അസത്യങ്ങൾ പറയുന്ന സംഭവം ഉണ്ടാകുന്നു. ആ സംഭവം ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന് മുമ്പുള്ളതാകയാൽ, അത് പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിൽ നിന്ന് പതിനഞ്ചാം വാക്യം വരെ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പാനിയത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നു; “ജനത്തിന്റെ കവർച്ചക്കാരൻമാർ” “ദർശനം” സ്ഥാപിക്കുന്ന അതേ കാലഘട്ടം തന്നെയാണത്.

> ആ കാലങ്ങളിൽ തെക്കിന്റെ രാജാവിനെതിരെ അനേകർ എഴുന്നേൽക്കും; നിന്റെ ജനത്തിലെ കള്ളന്മാരും ദർശനം സ്ഥാപിപ്പാൻ തങ്ങളെത്തന്നെ ഉയർത്തിക്കൊള്ളും; എങ്കിലും അവർ വീഴും. ദാനിയേൽ 11:14.

“കള്ളന്മാർ” റോമാണ്; അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ റോം കത്തോലിക്കാസഭയാണ്. പാപ്പാ ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നു; അതും ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെയാണ്. ട്രംപ് പുടിനെ ജയിക്കുന്ന പാനിയം യുദ്ധത്തിൽ മധ്യസ്ഥത വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. ആ യുദ്ധം ക്രി.മു. 200-ൽ നടന്നു; അതേ വർഷമാണ് അന്യജാതി റോം പ്രവാചകചരിത്രത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത്. മഹാനായ പോംപെയ് ക്രി.മു. 63-ൽ യെരൂശലേം കീഴടക്കി. ഈ സംഭവം കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ അവന്റെ സൈനികയാത്രക്കിടയിലാണ് സംഭവിച്ചത്; അന്ന് അവൻ ഹസ്മോന്യ സഹോദരന്മാരായ ഹിർക്കാനൂസ് IIനും അരിസ്റ്റോബുലൂസ് IIനും തമ്മിലുള്ള ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിൽ ഇടപെട്ടു. പോംപെയ് ഹിർക്കാനൂസ് IIന്റെ പക്ഷം പിടിച്ചു, യെരൂശലേമിനെ വളഞ്ഞു, ഒടുവിൽ മൂന്ന് മാസത്തെ വളയലിനു ശേഷം നഗരം കൈവശമാക്കി. ഇതോടെ യെഹൂദ്യരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അന്ത്യം കുറിക്കപ്പെട്ടു; അതോടൊപ്പം ആ പ്രദേശത്തെ റോമൻ നിയന്ത്രണത്തിന്റെ ആരംഭവും നടന്നു, പിന്നീട് അത് റോമൻ ഭരണത്തിൻ കീഴിലുള്ള ഒരു പ്രവിശ്യയായി മാറുകയും ചെയ്തു.

ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന് മുമ്പ്, പാനിയത്തിന്റെ യുദ്ധവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചരിത്രത്തിലേക്ക് പോപ്പ് ഇടപെടുന്നു. അവൻ പ്രവചനചരിത്രത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ പ്രത്യക്ഷത ദർശനത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു; യുഎസിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ “നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത്” ഇനിയും “സംസാരിക്കുന്ന” ആ ദർശനം. താമസിച്ചിരുന്ന “ദർശനം” പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയിൽ താമസകാലത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തിയ പരാജയപ്പെട്ട പ്രവചനമാണ്. അത് വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ മൂന്ന് ദൂതന്മാരിൽ രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവിനെയും അടയാളപ്പെടുത്തി. നിറവേറുന്നതിൽ താമസം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, അതിന്റെ നിറവേറ്റലിനായി “കാത്തിരിക്കുവാൻ” പ്രോത്സാഹനം നൽകി, ഒരു കാത്തിരിപ്പുകാലത്തെ ആരംഭിപ്പിച്ച പരാജയപ്പെട്ട ഒരു പ്രവചനം.

മില്ല റൈറ്റ ് ചരി ്രതത്ത ിൽ താമസകാലം 1844 ആഗസ്റ്റ ് 12 മുതൽ 17 വരെ നടന്ന എക ്സിറ്റ ർ ക്യ ാമ്പ ് മീറ്റ ിംഗിൽ അവസാനിച്ച ു. പരാജയപ്പെ ട്ട ഒരു ്രപവചനത്ത ാൽ ഉണ്ട ായ നിരാശ, കന്യ കമാരുടെ രണ്ട ു വർഗങ്ങ ളിൽ സ്വ ഭാവത്തെ അന്ത ിമമാക്ക ുന്ന തിനായി നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട ഒരു കാത്ത ിരിപ്പ ുകാലത്തെ ആരംഭിച്ച ുകൊണ്ട ുവന്ന ു; അതിന്റെ പിന്ന മുമ്പ ് പരാജയപ്പെ ട്ട ിരുന്ന ്രപവചനത്ത ിനുള്ള വിശദീകരണവും വന്ന ു. എക ്സിറ്റ റിലെ ആ വിശദീകരണം ദർശനം നിറവേറുമ്പേ ാൾ അതുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന വിശദാംശങ്ങ ളെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. അ സവിശേഷതകൾ മത്ത ായി പതിനാറാം അധ്യ ായത്ത ിലും കാണപ്പെ ടുന്ന ു;

അവിടെ ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ കൈസര്യ ഫിലിപ്പിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ആ ഘട്ടം മുതൽ ക്രൂശിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരെ നേരിട്ട് ഉപദേശിച്ചു.

> അന്നുമുതൽ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു താൻ യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുകയും മൂപ്പന്മാരാൽ, പ്രധാന പുരോഹിതന്മാരാൽ, ശാസ്ത്രിമാരാൽ അനേകം കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നാം ദിവസം വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കിത്തുടങ്ങി. മത്തായി 16:21.

ഇപ്പോഴേ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട വാക്യം, ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവായി യേശുവിനെ പത്രോസ് തിരിച്ചറിഞ്ഞത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദിശാനിർദേശത്താലാണെന്ന് യേശു വ്യക്തമാക്കിയതിനും, തുടർന്ന് വരുവാനിരുന്ന ക്രൂശിനെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്തു അവരെ ഉപദേശിക്കാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ പത്രോസ് ആ സന്ദേശത്തെ എതിർത്തതിനും, അതിനാൽ ക്രിസ്തു പത്രോസിനെ സാത്താൻ എന്നു വിളിച്ചതിനും ഇടയിലാണ് വരുന്നതെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ദർശനം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മുദ്രയൊഴിയുന്ന സന്ദേശം, ഇരുവിഭാഗത്തിലുള്ള ആരാധകരെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു; അവർ രണ്ടുപേരും പത്രോസിനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

കൈസര്യ ഫിലിപ്പി പാനിയമാണ്; ഇവ രണ്ടും ക്രിസ്തുവിന്റെ രേഖയിൽ ക്രൂശിന്റെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തിലേക്കും, മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലേക്കും, ഇന്നത്തെ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. പാനിയം, കൈസര്യ ഫിലിപ്പി, എക്സിറ്റർ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗ് — ഇവ ഒരേ പ്രവചനാത്മക വഴിക്കുറിയാണ്. ഈ വഴിക്കുറിയിലാണ് പോപ്പിനെ വിവരണത്തിലേക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ ദർശനം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നത്. ദർശനത്തിന്റെ സ്ഥാപനം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തിന്നുമുമ്പാണ് വരുന്നത്; കാരണം കൈസര്യ ഫിലിപ്പി ക്രൂശിനുമുമ്പായിരുന്നു, എക്സിറ്റർ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗ് 1844 ഒക്ടോബർ 22-നുമുമ്പായിരുന്നു, കൂടാതെ ക്രി.മു. 200-ലെ പാനിയം, ക്രി.മു. 63-ൽ പോംപേയ് യെരൂശലേം കീഴടക്കുന്നതിനുമുമ്പായിരുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന് ഏതാനും മുമ്പ്, തീരിന്റെ വേശ്യയായ പോപ്പ് പ്രവചനചരിത്രത്തിലേക്ക് പരസ്യമായി പ്രവേശിക്കും. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ദർശനം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു.

ദർശനം പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ പ്രോക്സി യുദ്ധ
സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യ പ്രോക്സി യുദ്ധം അവസാന പ്രോ
യുദ്ധത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു; അതിനാൽ അവസാന പ്രോക്സി യു
ആദ്യത്തേതിനുള്ള അതേ പ്രവചനാത്മക സവിശേഷതകൾ കൈവശം
വഹിക്കും. സമൂഹത്തിന്റെ ഭരണാധികാരി എന്ന അർഥമുള്ള വ്ലാദിമിർ
എന്ന നാമത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന തെക്കിന്റെ രാജാവ്, പോ
യുഎസ്എയുടെ പ്രസിഡന്റും തമ്മിലുള്ള ഒരു സഖ്യത്തിലൂടെ

ഒഴുക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ടുന്ന ു. അന്ത ിമ പോപ്പ ്, വെളിപ്പ ാട് പതിനേഴിന്റെ നിവൃത്ത ിയായി, ഏഴിൽപ്പെ ട്ട എട്ട ാമനായിരിക്ക ും; അവസാന പ്രസിഡന്റ് യും ഏഴിൽപ്പെ ട്ട എട്ട ാമനായിരിക്ക ും; അതുപോലെ തന്നേ , ഒരു ലക്ഷ ം നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ പതാകയും അതുപോലെ ആയിരിക്ക ും.

ആരംഭത്തിൽ പോപ്പും പ്രസിഡന്റും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ഒരു "രഹസ്യസഖ്യം" ആയിരുന്നു; അതുപോലെതന്നെ എട്ടാമത്തെയും അന്തിമത്തെയും പ്രസിഡന്റും പോപ്പും തമ്മിലുള്ള സഖ്യവും "രഹസ്യം" ആയിരിക്കും; കാരണം ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തീരിലെ വേശ്യ പ്രവചനാത്മകമായി "മറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു." റീഗനും പോപ്പ് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമനും തമ്മിലുള്ള സഖ്യം രഹസ്യമായിരുന്നു; എന്നാൽ അതേ സമയത്ത് പോപ്പ് ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും എളുപ്പം തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന മുഖമായി മാറുകയും ചെയ്തു. ഭൂമിയിലെ സകല രാജാക്കന്മാരുമായും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന തീരിലെ വേശ്യയെ സംബന്ധിച്ചു "മറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്," അവളുടെ എല്ലാ പാപങ്ങളെയും കലാപത്തിന്റെ ഒരു വിഭാഗത്തിൽ ഒന്നിച്ചു ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പാപ്പത്വത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക സവിശേഷതയാണ്. ആ സവിശേഷത "പിഴവില്ലായ്മ" അവകാശപ്പെടുന്ന കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അവകാശവാദമാണ്. ഈ സത്യത്തെ കാണുന്നത് അത്യന്തം പ്രധാനപ്പെട്ടതിനാൽ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഈ ലേഖനം സിസ്റ്റർ വൈറ്റിന്റെ ഒരു അധ്യായത്തോടെ സമാപിപ്പിക്കുന്നു. അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം ഈ ചിന്താധാരകൾ തുടരുന്നതാണ്; എന്നാൽ The Great Controversy എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുള്ള താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അധ്യായം നിങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ, ട്രംപിന്റെ മന്ത്രിസഭയിലെ അംഗങ്ങളിൽ ഏകദേശം എല്ലാവരും റോമൻ കത്തോലിക്കാരാണെന്നും, അതിനോടൊപ്പം പെന്തക്കോസ്ത് സ്വാധീനത്തിന്റെ ഒരു കലവറയും ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ എതിർക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി പൊതുപ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് അടുത്തിടെ ആഹ്വാനം ചെയ്ത ഫ്രാങ്ക്ലിൻ ഗ്രഹാമിന്റെ എല്ലായ്പ്പോഴും സന്നിഹിതമായ സ്വാധീനവും ഉണ്ടെന്നും ഓർക്കുക.

"മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഭീഷണിക്കിരയാകുന്നു"

> "മുൻകാലങ്ങ ളിലേതിനെക്ക ാൾ വളരെ കൂടുതൽ അനുകൂലഭാവത്തേ ാടെയാണ് ഇപ്പേ ാൾ പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റുകൾ റോമാനിസത്തെ കണക്ക ാക്ക ുന്ന ത്. കത്തേ ാലിക്ക ത്വ ം ആധിപത്യ സ്ഥ ാനത്ത ് ഇല്ല ാത്ത തും, സ്വ ാധീനം നേടുന്ന തിനായി പാപ്പ ിസ്റ്റ ുകൾ അനുനയപരമായ ഒരു സമീപനം സ്വ ീകരിക്ക ുന്ന തുമായ രാജ്യ ങ്ങ ളിൽ, നവീകരിക്ക പ്പെ ട്ട സഭകളെ പാപ്പ ാ അധികാരശ്രേണിയിൽ നിന്ന ് വേർതിരിക്ക ുന്ന സിദ്ധ ാന്ത ങ്ങ ളെ സംബന്ധ ിച്ച ് വർധിച്ച ുവരുന്ന ഒരു ഉദാസീനത നിലനിൽക്ക ുന്ന ു; ഒടുവിൽ, സുപ്രധാന വിഷയങ്ങ ളിൽ നാം ഇത്ര വ്യ ാപകമായി വ്യ ത്യ ാസപ്പെ ടുന്ന ില്ലെ ന്ന ു മുമ്പ ് കരുതപ്പെ ട്ട തുപോലെ അല്ലെ ന്ന അഭിപ്രായം വേരൂന്ന ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു, കൂടാതെ നമ്മ ുടെ

ഭാഗത്ത നിന്ന ുള്ള അല പം വിട്ട ുവീഴ് ച നമ്മെ റോമുമായി കൂടുതൽ
നല്ലെ ാരു പരസ പരബോധ്യ ത്ത ിലേക്ക കൊണ്ട ുവരുമെന്ന ധാരണയും
ശക്ത ിപ്പെ ടുന്ന ു. പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റുകൾ അത്യ ന്ത ം വിലകൊടുത്ത ു
സ്വ ന്ത മാക്ക ിയ മനസ്സ ാക്ഷ ിയുടെ സ്വ ാതന്ത്ര്യ ത്ത ിന് ഉയർന്ന വ
കല പിച്ച ിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ട ായിരുന്ന ു. അവർ തങ്ങ ളുടെ മക്ക ളെ
പോപ്പ ിസത്തെ വെറുക്ക ുവാൻ പഠിപ്പ ിക്ക ുകയും, റോമുമായി ഐക്യ ം
അന്വേ ഷിക്ക ുന്ന ത് ദൈവത്തോ ാടുള്ള അവിശ്വ സ ്തതയായിരിക്ക ു
നിലനിറുത്ത ുകയും ചെയ ്തു. എന്ന ാൽ ഇപ്പോ ാൾ പ്രകടിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന
വികാരങ്ങ ൾ എത്ര വ്യ ാപകമായി വ്യ ത്യ സ ്തമാണ്!"

"പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ പ്രതിരോധകർ സഭയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു; പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ലോകവും ആ പ്രസ്താവന സ്വീകരിക്കാൻ പ്രവണത കാണിക്കുന്നു. അജ്ഞതയുടെയും അന്ധകാരത്തിന്റെയും ശതാബ്ദികളിൽ അവളുടെ ആധിപത്യത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരുന്ന മ്ലേച്ഛതകളും അസംബന്ധതകളും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇന്നത്തെ സഭയെ വിധിക്കുന്നത് അന്യായമാണെന്ന് പലരും ഉറച്ച് പറയുന്നു. ആ കാലഘട്ടങ്ങളുടെ മൃഗീയതയാണ് അവളുടെ ഭയാനക ക്രൂരതയ്ക്ക് കാരണമെന്ന് അവർ ക്ഷമാപണം ചെയ്യുന്നു; ആധുനിക സംസ്കാരത്തിന്റെ സ്വാധീനം അവളുടെ മനോഭാവങ്ങളെ മാറ്റിയിരിക്കുകയാണെന്നും അവർ വാദിക്കുന്നു."

"എട്ടുനൂറ് വർഷങ്ങളായി ഈ അഹങ്കാരപൂർണ ശക്തി മുന്നോട്ടുവെച്ച അപ്രമാദിത്വത്തിന്റെ അവകാശവാദം ഈ ആളുകൾ മറന്നുകളഞ്ഞോ? അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചതെന്നതിൽ നിന്നെത്രയും ദൂരെയാണ് കാര്യം; ഇതുവരെക്കാളും കൂടുതൽ ഉറപ്പോടുകൂടി പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആ അവകാശവാദം വീണ്ടും ഉറപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു. 'സഭ ഒരിക്കലും തെറ്റിച്ചിട്ടില്ല; തിരുവെഴുത്തുകൾ പ്രകാരം ഒരിക്കലും തെറ്റിക്കയും ഇല്ല' എന്നു റോം അവകാശപ്പെടുമ്പോൾ (John L. von Mosheim, Institutes of Ecclesiastical History, book 3, century II, part 2, chapter 2, section 9, note 17), കഴിഞ്ഞ യുഗങ്ങളിൽ തന്റെ നടത്തിപ്പിനെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന തത്ത്വങ്ങളെ അവൾ എങ്ങനെ ത്യജിക്കാനാകും?"

"പാപ്പാധിപത്യസഭ തന്റെ പിശകില്ലായ്മയെന്ന അവകാശവാദം ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. തന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ നിരസിക്കുന്നവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിൽ അവൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെല്ലാം അവൾ ശരിയായതെന്നുതന്നെ കരുതുന്നു; അവസരം ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൾ അതേ പ്രവൃത്തികൾ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുമോ? ഇപ്പോൾ ലൗകിക സർക്കാരുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങൾ നീക്കിക്കളയുകയും റോം തന്റെ മുൻകാല അധികാരത്തിൽ വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, അവളുടെ ക്രൂരാധിപത്യത്തിന്റെയും പീഡനത്തിന്റെയും പുനരുജ്ജീവനം വേഗത്തിൽ സംഭവിച്ചേനേ."

“മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുള്ള പാപ്പായുടെ മതാധികാരശ്രേണിയുടെ നിലപാടിനെക്കുറിച്ചും, അവളുടെ നയത്തിന്റെ വിജയം മൂലം പ്രത്യേകിച്ച് ഐക്യ നാടുകളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന അപകടങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഒരു പ്രശസ്ത എഴുത്തുകാരൻ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ‘ഐക്യ നാടുകളിൽ റോമ കത്തോലിക്കത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതു ഭയവും മതഅന്ധത്വ ബാലിശത്വത്താലോ ആണെന്ന് കണക്കാക്കാൻ തയ്യാറുള്ളവർ അനേകരുണ്ട്. അത്തരക്കാർ നമ്മുടെ സ്വതന്ത്ര സ്ഥാപനങ്ങ ശ വിരോധമുള്ളതായി റോമാനിസത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലും നിലപാടിലും ഒന്നും കാണുന്നില്ല; അതിന്റെ വളർച്ചയിൽ ആശങ്കാജനകമായ ഒന്നും അവർ കണ്ടെത്തുന്നതുമില്ല. ആകയാൽ, ആദ്യം നമ്മുടെ ഭരണത്തിന്റെ ചില അടിസ്ഥാന സിദ്ധാന്തങ്ങളെ കത്തോലിക്കാ സഭയുടേതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാം.’”

“യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ ഭരണഘടന മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പുനൽകുന്നു. അതിനേക്കാൾ പ്രിയങ്കരമോ അതിനേക്കാൾ അടിസ്ഥാനപരമോ ആയതു മറ്റൊന്നുമില്ല. പോപ്പ് പിയസ് ഒൻപതാമൻ, 1854 ഓഗസ്റ്റ് 15-ലെ തന്റെ എൻസൈക്ലിക്കൽ ലേഖനത്തിൽ, ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: ‘മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അനുകൂലിച്ച് ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന അബദ്ധകരവും തെറ്റായതുമായ ഉപദേശങ്ങളോ പ്രലാപങ്ങളോ അത്യന്തം മഹാമാരിപോലുള്ള ഒരു പിഴവാണ്—മറ്റെല്ലാറ്റിനുമുപരി ഒരു സംസ്ഥാനത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഭയപ്പെടേണ്ട മഹാവ്യാധി.’ അതേ പോപ്പ്, 1864 ഡിസംബർ 8-ലെ തന്റെ എൻസൈക്ലിക്കൽ ലേഖനത്തിൽ, ‘മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും മതാരാധനയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉന്നയിക്കുന്നവരെ’ ശപിച്ചു; കൂടാതെ, ‘സഭ ബലം പ്രയോഗിക്കരുതെന്നു നിലനിറുത്തുന്ന ഏവരെയും’ ശപിച്ചു.”

“‘അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ റോമിന്റെ പ്രത്യേക സ്വരം ഹൃദയപരിവർത്തനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. അവൾ അസഹായയായിരിക്കുന്നിടത്ത് സഹിഷ്ണുത കാണിക്കുന്നു. ബിഷപ്പ് ഓ’കോണർ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: ‘കത്തോലിക്കാ ലോകത്തിന് അപകടമില്ലാതെ അതിന്റെ വിരുദ്ധമായത് പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയുന്നതുവരെ മതസ്വാതന്ത്ര്യം വെറും സഹിച്ചുകൊള്ളപ്പെടുന്നതാണ്.’... സെന്റ് ലൂയിസിലെ ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്: ‘വിപഥവിശ്വാസവും അവിശ്വാസവും കുറ്റങ്ങളാണ്; കൂടാതെ, ഉദാഹരണത്തിന് ഇറ്റലിയും സ്പെയിനും പോലെയുള്ള ക്രിസ്തീയ രാജ്യങ്ങളിൽ, അവിടെ ജനമെല്ലാവരും കത്തോലിക്കരും, കത്തോലിക്കാ മതം ദേശത്തിന്റെ നിയമത്തിന്റെ അനിവാര്യ ഘടകവുമാകയാൽ, അവ മറ്റുകുറ്റങ്ങളെപ്പോലെ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.’...”

“‘കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ഓരോ കാർഡിനാളും, ആർച്ച്ബിഷപ്പും, ബിഷപ്പും പോപ്പിനോടുള്ള വിശ്വസ്തതയുടെ ഒരു സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു; അതിൽ താഴെ പറയുന്ന വാക്കുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നു:

'വിധർമികളെയും, ഭിന്ന താവാദികളെയും, നമ്മ ുടെ പരാമർശിതനായ (പഭുവായ (പോപ്പ ായ) അവനോടോ, അല്ലെ ങ്ക ിൽ അവന്റെ മേൽപ്പ റഞ്ഞ അവകാശികളോടോ എതിർന്ന ു കലഹിക്ക ുന്ന വരെയും, എന്റെ പരമാവധി ശക്ത ിയോടെ ഞാൻ പീഡിപ്പ ിക്ക ുകയും എതിർക്ക ുകയും ചെയ്യ ും.'—Josiah Strong, Our Country, ch. 5, pars. 2–4.

റോമൻ കത്തോലിക്കാ സമൂഹത്തിൽ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉള്ളത് സത്യമാണ്. ആ സഭയിലെ ആയിരങ്ങൾ തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും നല്ല വെളിച്ചപ്രകാരം ദൈവത്തെ സേവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർക്കു അവന്റെ വചനത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല; അതുകൊണ്ട് അവർ സത്യത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. ജീവനുള്ള ഹൃദയസേവനത്തിനും വെറും ആചാരങ്ങളുടെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും ചുറ്റുപാടായ മതാനുഷ്ഠാനത്തിനുമിടയിലെ വ്യത്യാസം അവർ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. വഞ്ചകവും തൃപ്തികരമല്ലാത്തതുമായ ഒരു വിശ്വാസത്തിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ആത്മാക്കളെ ദൈവം കരുണാനിർഭരമായ സ്നിഗ്ദ്ധതയോടെ നോക്കുന്നു. അവരെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന ഘനമായ അന്ധകാരത്തിലൂടെ വെളിച്ചത്തിന്റെ കിരണങ്ങൾ കടന്നുചെല്ലുവാൻ അവൻ ഇടവരുത്തും. യേശുവിലുള്ളതുപോലെ സത്യം അവൻ അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തും; അനേകർ ഇനിയും അവന്റെ ജനത്തോടുകൂടെ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കും.

"എന്നാൽ ഒരു സംവിധാനമായി റോമൻ മതം അവളുടെ ചരിത്രത്തിലെ മുമ്പുണ്ടായ ഏതെങ്കിലും കാലഘട്ടത്തിലേതിനേക്കാളും ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നതല്ല. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ മഹത്തായ അന്ധകാരത്തിലാണ്; അല്ലെങ്കിൽ അവർ കാലത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുമായിരുന്നു. റോമൻ സഭ തന്റെ പദ്ധതികളിലും പ്രവർത്തനരീതികളിലും ദൂരവ്യാപകമാണ്. ലോകത്തിന്മേൽ വീണ്ടും നിയന്ത്രണം നേടുന്നതിനും, പീഡനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസം ചെയ്തതെല്ലാം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുമായി, കഠിനവും ദൃഢനിശ്ചയപൂർണവുമായി ഒരു സംഘർഷത്തിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പായി അവൾ തന്റെ സ്വാധീനം വ്യാപിപ്പിക്കാനും ശക്തി വർധിപ്പിക്കാനും എല്ലാ ഉപായങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കമതം എല്ലാദിക്കുകളിലും മേൽക്കൈ നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ അവളുടെ പള്ളികളുടെയും പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങളുടെയും വർധിച്ചുവരുന്ന എണ്ണം നോക്കുക. അമേരിക്കയിൽ അവളുടെ കോളേജുകളും സെമിനാരികളും എത്ര വ്യാപകമായി പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ പിന്തുണയ്ക്കുന്നവയാണെന്നും അവയുടെ ജനപ്രിയതയും നോക്കുക. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അനുഷ്ഠാനവാദത്തിന്റെ വളർച്ചയും കത്തോലിക്കരുടെ നിരകളിലേക്കുള്ള പതിവായ മതപരിവർത്തനങ്ങളും നോക്കുക. സുവിശേഷത്തിന്റെ നിർമലമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ വിലമതിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും ആശങ്കയെ ഈ കാര്യങ്ങൾ ഉണർത്തേണ്ടതാണ്."

“പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ പാപ്പാധിപത്യവുമായി കൃത്രിമ ഇടപെടലുകളും അനുകൂലനവും നടത്തി; പാപ്പാനുയായികൾ തന്നെയും കാണുമ്പോൾ അതിശയിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ പോലും കഴിയാതെ പോകുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പുകളും ഇളവുകളും അവർ നൽകിയിരിക്കുന്നു. റോമീയതയുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവത്തോടും അതിന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ നിന്ന് ഭയപ്പെടേണ്ട അപകടങ്ങളോടും മനുഷ്യർ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പൗരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഏറ്റവും അപകടകാരിയായ ഈ ശത്രുവിന്റെ മുന്നേറ്റങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനായി ജനങ്ങളെ ഉണർത്തേണ്ടതുണ്ട്.”

“കത്തോലിക്ക മതം ആകർഷണീയമല്ലെന്നും അതിന്റെ ആരാധന മന്ദവും അർഥശൂന്യവുമായി കർമാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ ഒരു ചുറ്റുപാടു മാത്രമാണെന്നും അനേകം പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ കരുതുന്നു. ഇവിടെ അവർ തെറ്റിക്കുന്നു. റോമൻമതം വഞ്ചനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെങ്കിലും, അത് സ്ഥൂലവും അശുദ്ധമായും ഉള്ള ഒരു വഞ്ചനാപ്രയോഗമല്ല. റോമൻ സഭയുടെ മതപരമായ ശുശ്രൂഷ അത്യന്തം ഗൗരവമേറിയ ഒരു ആചാരവിഭവമാണ്. അതിന്റെ ഭംഗിയാർന്ന പ്രദർശനവും ഗംഭീരമായ കർമ്മക്രമങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ മയക്കുകയും വിവേകത്തിന്റെയും മനസ്സാക്ഷിയുടെയും സ്വരത്തെ നിശ്ശബ്ദമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കണ്ണ് ആകർഷിതമാകുന്നു. ഭവ്യമായ ദേവാലയങ്ങൾ, ഗംഭീരമായ ഘോഷയാത്രകൾ, സ്വർണമണ്ഡിത ബലിപീഠങ്ങൾ, രത്നാലങ്കൃത വിശുദ്ധാലയങ്ങൾ, ഉത്തമ ചിത്രകലാസൃഷ്ടികൾ, അതിസുന്ദരമായ ശില്പകല—ഇവ സൗന്ദര്യസ്നേഹത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. കാതും അതുപോലെ മയക്കപ്പെടുന്നു. സംഗീതം അതുല്യമാണ്. അവളുടെ മഹത്തായ കത്തീഡ്രലുകളുടെ ഉയർന്ന ഗുംബദങ്ങളിലൂടെയും തൂണുനിരകളുള്ള നടപ്പാതകളിലൂടെയും മുഴങ്ങിപ്പരക്കുന്ന അനേകം സ്വരങ്ങളുടെ രാഗമാധുര്യത്തോടു ലയിക്കുന്ന ആഴമുള്ള നാദമുള്ള ഓർഗന്റെ സമൃദ്ധസ്വരങ്ങൾ, മനസ്സിൽ ഭയഭക്തിയും ആദരവും ഉണർത്താതെ ഇരിക്കുകയില്ല.”

“പാപരോഗബാധിതമായ ആത്മാവിന്റെ ആകുലതകളെ പരിഹസിക്കുന്നതിലുപരി ഒന്നുമല്ലാത്ത ഈ ബാഹ്യ വൈഭവവും ആഡംബരവും ചടങ്ങുചാരങ്ങളും അന്തർലീനമായ അഴിമതിയുടെ തെളിവാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മതത്തിന് സ്വയം ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിനായി ഇത്തരം ആകർഷണങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല. ക്രൂശിൽനിന്ന് പ്രകാശിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിൽ സത്യക്രിസ്തീയത അത്രയും നിർമലവും മനോഹരവുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു; അതിന്റെ യഥാർത്ഥ മൂല്യം യാതൊരു ബാഹ്യ അലങ്കാരങ്ങൾക്കും വർധിപ്പിക്കാനാകില്ല. അത് വിശുദ്ധിയുടെ സൗന്ദര്യം, സൗമ്യവും ശാന്തവുമായ ആത്മാവും ആകുന്നു; അതാണ് ദൈവസന്നിധിയിൽ വിലയുള്ളത്.”

“ശൈലിയുടെ തിളക്ക ം ശുദ്ധ വും ഉന്ന തവുമായ ചിന്ത യുടെ ഒരു നിർബന്ധ സൂചികയല്ല . കലയുടെ ഉയർന്ന ആശയങ്ങ ളും രുചിയുടെ സൂക്ഷ ്മമായ പരിഷ ്കാരവും പലപ്പേ ാഴും ഭൗതികവും ഇ്രന്ദ ിയാസക്ത വുമായ മനസ്സ ുകളിൽ നിലനിൽക്ക ുന്ന ു. അവയെ പലപ്പേ ാഴും സാത്ത ാൻ മനുഷ്യ രെ ആത്മ ാവിന്റെ അനിവാര്യ തകൾ മറക്ക ുന്ന തിനും, ഭാവിയിലെ അമരജീവിതത്തെ കാഴ ്ചയിൽനിന്ന ് നഷ്ട പ്പെ ടുത്ത ുന്ന തിനും, അവരുടെ അനന്ത സഹായിയിൽനിന്ന ് പിന്ത ിരിയുന്ന തിനും, ഈ ലോകത്ത ിനായി മാ്രതം ജീവിക്ക ുന്ന തിനും നയിക്ക ാൻ ഉപയോഗിക്ക ുന്ന ു.”

“ബാഹ്യാചാരങ്ങളുടെ ഒരു മതം നവീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിന് ആകർഷകമാണ്. കത്തോലിക്കാ ആരാധനയുടെ ആഡംബരത്തിനും ചടങ്ങുകൾക്കും വശീകരിക്കുന്ന, മയക്കിക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയുണ്ട്; അതിനാൽ അനേകർ വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നു; അവർ റോമൻ സഭയെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കവാടം തന്നെയെന്നു കാണാൻ തുടങ്ങുന്നു. സത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ തങ്ങളുടെ പാദങ്ങളെ ദൃഢമായി സ്ഥാപിച്ചവരും ദൈവാത്മാവിനാൽ ഹൃദയങ്ങൾ നവീകരിക്കപ്പെട്ടവരും അല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അവളുടെ സ്വാധീനത്തിനെതിരെ ഉറച്ചുനിൽക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അനുഭവപരമായ അറിവില്ലാത്ത ആയിരങ്ങൾ, ശക്തിയില്ലാത്ത ഭക്തിയുടെ രൂപങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാൻ നയിക്കപ്പെടും. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു മതം തന്നെയാണ് ജനസമൂഹങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.”

“പാപമോചനം നൽകുന്ന തിനുള്ള അവകാശം സഭയ്ക്ക ുണ്ടെ ന്ന ് അവകാശവാദം, റോമസഭാനുയായിക്ക ് പാപം ചെയ്യ ുന്ന തിൽ തനിക്ക ് സ്വ ാത്രന്ത ്യ മുണ്ടെ ന്നൊ ാരു ധാരണ ജനിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു; അവളുടെ ക്ഷ മാപണം അനുവദിക്ക പ്പെ ടാത്ത പക്ഷ ം അനിവാര്യ മായ പാപസമ്മ തത്ത ിന്റെ ചട്ട വും ദുഷ് ടതയ്ക്ക ു വിടുതൽ നൽകുവാനുള്ള ്രപവണതയിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന ു. വീണുപോയ മനുഷ്യ ന്റെ മുമ്പ ിൽ മുട്ട ുകുത്ത ി, തന്റെ ഹൃദയത്ത ിലെ രഹസ്യ ചിന്ത കളും ഭാവനകളും പാപസമ്മ തത്ത ിൽ തുറന്ന ുപറയുന്ന വൻ, തന്റെ മാനുഷിക മഹത്വ ത്തെ അധമപ്പെ ടുത്ത ുകയും തന്റെ ആത്മ ാവിലെ എല്ല ാ ഉദാത്ത ്രപവണതകളെയും താഴ്ത്ത ിക്ക ളയുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. തന്റെ ജീവിതത്ത ിലെ പാപങ്ങ ളെ ഒരു പുരോഹിതന്റെ മുമ്പ ിൽ വെളിപ്പെ ടുത്ത ുമ്പേ ാൾ,—തെറ്റ ിപ്പേ ാകുന്ന , പാപിയായ ഒരു മർത്ത ്യ ൻ അതും പലപ്പേ ാഴും മദ്യ ാസക്ത ിയാലും കാമവ്യ സനത്ത ാലും ദുഷിച്ച വൻ,—അവന്റെ സ്വ ഭാവത്ത ിന്റെ മാനദണ്ഡ ം താഴ്ന്ന ുപോകുന്ന ു; അതിന്റെ ഫലമായി അവൻ അശുദ്ധ നാകുന്ന ു. പുരോഹിതൻ ദൈവത്ത ിന്റെ ്രപതിനിധിയായി നിലകൊള്ള ുന്ന തിനാൽ, ദൈവത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള അവന്റെ ധാരണ വീണുപോയ മനുഷ്യ സ്വ ഭാവത്ത ിന്റെ സാദൃശ്യ ത്ത ിലേക്ക ു അധഃപതിക്ക ുന്ന ു. മനുഷ്യ ൻ മനുഷ്യ നോടു ചെയ്യ ുന്ന ഈ അധമപ്പെ ടുത്ത ുന്ന പാപസമ്മ തം തന്നെ യാണ് ലോകത്തെ അശുദ്ധ മാക്ക ുകയും അതിനെ അന്ത ിമ നാശത്ത ിനു തയ്യ ാറാക്ക ുകയു

ചെയ്യു ന്ന അനേകം ദുഷ്ട തകൾ ഒഴുകിയിറങ്ങ ിയിരിക്ക ുന്ന രഹസ്യ
ഉറവ്. എങ്ക ിലും സ്വ യഭോഗത്തെ സ്നേഹിക്ക ുന്ന വന്ന ു, തന്റെ
ആത്മ ാവിനെ ദൈവത്ത ിന്ന ു തുറന്ന ുകാട്ട ുന്ന തിനെക്ക ാൾ
സഹമർത്ത ്യ നോടു പാപസമ്മ തം ചെയ്യ ുന്ന താണ് അധികം പ്രിയം.
പാപത്തെ ത്യ ജിക്ക ുന്ന തിനെക്ക ാൾ പ്രായശ്ച ിത്ത ം ചെയ്യ ുന്ന
മനുഷ്യ സ്വ ഭാവത്ത ിന് കൂടുതൽ രുചികരം; ജടികാസകളെ
ക്രൂശിക്ക ുന്ന തിനെക്ക ാൾ ചണക്ക മ്പ ളവും കുത്ത ുന്ന ചെടികളും
വേദനിപ്പ ിക്ക ുന്ന ചങ്ങ ലകളുംകൊണ്ട ശരീരത്തെ കഠിനമായി
ശിക്ഷ ിക്ക ുന്ന ത് എളുപ്പ മാണ്. ക്രിസ ്തുവിന്റെ നുകത്ത ിനടിയിൽ
കുനിയുന്ന തിനെക്ക ാൾ ജഡഹൃദയം വഹിക്ക ാൻ സന്ന ദ്ധ മായിരിക്ക ു
നുകം ഭാരമുള്ള താകുന്ന ു.”

“ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദ്യാഗമനകാലത്തെ യെഹൂദസഭയുടെയും റോമാ സഭയുടെയും ഇടയിൽ അതിശയകരമായ സാദൃശ്യം കാണപ്പെടുന്നു. യെഹൂദന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ നിയമത്തിലെ ഓരോ സിദ്ധാന്തത്തെയും രഹസ്യമായി ചവിട്ടിമെതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, പുറമെയാകട്ടെ അവർ അതിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ കടുത്ത കർശനത കാണിച്ചിരിന്നു; അനുസരണം വേദനാജനകവും ഭാരകരവുമായി തീരുന്നതുപോലെ, ആവശ്യങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളും ചുമത്തി അവർ അതിനെ ഭാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. യെഹൂദന്മാർ നിയമത്തെ ആദരിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെട്ടതുപോലെ, റോമൻ മതാനുയായികളും ക്രൂശിനെ ആദരിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെടുന്നു. അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹനങ്ങളുടെ പ്രതീകത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു; എന്നാൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവനായ അവനെ അവർ നിഷേധിക്കുന്നു.”

“പാപ്പാസഭാനുയായികൾ തങ്ങളുടെ ദേവാലയങ്ങളിലും, തങ്ങളുടെ യാഗപീഠങ്ങളിലുമും, തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളിലുമും ക്രൂശുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു. എല്ലായിടത്തും ക്രൂശിന്റെ ചിഹ്നം ദൃശ്യമാണ്. എല്ലായിടത്തും അത് ബാഹ്യമായി ആദരിക്കപ്പെടുകയും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അർത്ഥശൂന്യമായ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെയും, തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും, കഠിനമായ ആവശ്യങ്ങളുടെയും ഒരു കൂമ്പാരത്തിനടിയിൽ മൂടിക്കിടക്കുന്നു. സംകീർണമതികളായ യെഹൂദന്മാരെക്കുറിച്ച് രക്ഷകൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ, റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ നേതാക്കൾക്കു ഇനിയും കൂടുതൽ ശക്തിയായി ബാധകമാണ്: ‘അവർ ചുമപ്പാൻ ഭാരമുള്ളതും സഹിപ്പാൻ ദുഷ്കരവുമായ ചുമടുകൾ കെട്ടിവെച്ചു മനുഷ്യരുടെ തോളുകളിൽ ഇടുന്നു; എന്നാൽ അവർ തന്നേ അവയെ ഒരു വിരൽകൊണ്ടുപോലും ഇളക്കുവാൻ മനസ്സില്ല.’ മത്തായി 23:4. മനസ്സാക്ഷിബോധമുള്ള ആത്മാക്കൾ, അപമാനിതനായ ദൈവത്തിന്റെ കോപത്തെ ഭയന്ന് നിരന്തര ഭീതിയിൽ പാർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; അതേസമയം സഭയിലെ അനേകം ഉന്നതസ്ഥാനക്കാർ ആഡംബരത്തിലും ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങളിലും ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.”

“പ്രതിമകളുടെയും വിശുദ്ധാവശിഷ്ടങ്ങളുടെയും ആരാധന, വിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള പ്രാർത്ഥന, പാപ്പായുടെ മഹത്വവത്കരണം—ഇവയെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ മനസ്സുകളെ ദൈവത്തിൽനിന്നും അവന്റെ പുത്രനിൽനിന്നും അകറ്റുവാൻ സാത്താൻ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഉപായങ്ങളാകുന്നു. അവരുടെ നാശം സാധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നായി, രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാൻ ഏകമായി സാധ്യമാകുന്ന അവനിൽനിന്നു അവരുടെ ശ്രദ്ധ തിരിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ‘ശ്രമിച്ചും ഭാരപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന ഏവരും എന്റെയടുക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ വിശ്രമിപ്പിക്കും’ എന്നു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നവന് പകരമായി നിർത്താവുന്ന ഏതു വസ്തുവിലേക്കും അവൻ അവരെ നയിക്കും.” മത്തായി 11:28.

“ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും, പാപത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും, മഹാവിവാദത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യമായി പണയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെയും തെറ്റായി പ്രതിനിധീകരിക്കുകയെന്നത് സാത്താന്റെ നിരന്തര ശ്രമമാണ്. അവന്റെ കപടതർക്കം ദൈവീയ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ബാധ്യതയെ ലഘൂകരിക്കുകയും മനുഷ്യർക്കു പാപം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേ സമയം, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ ധാരണകൾ അവർ മനസ്സിൽ പോറ്റിപ്പോറ്റുവാൻ അവൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു; അതിനാൽ അവർ ദൈവത്തെ സ്നേഹത്തോടെ കാണാതെ ഭയത്തോടെയും ദ്വേഷത്തോടെയും കാണുന്നു. അവന്റെ സ്വന്തം സ്വഭാവത്തിൽ അന്തർലീനമായ ക്രൂരത സ്രഷ്ടാവിനോടു ചുമത്തപ്പെടുന്നു; അത് മതവ്യവസ്ഥകളിൽ രൂപം പ്രാപിക്കുകയും ആരാധനാരീതികളിൽ പ്രകടമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുകൾ അന്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ദൈവത്തിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു സാത്താൻ അവരെ തന്റെ പ്രവർത്തകരായി സ്വന്തമാക്കുന്നു. ദൈവീയ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വികൃതമായ ധാരണകളാൽ, അന്യജാതികൾ ദൈവകൃപ നേടേണ്ടതിന്നു മനുഷ്യബലികൾ ആവശ്യമാണ് എന്നു വിശ്വസിക്കാൻ നയിക്കപ്പെട്ടു; വിഗ്രഹാരാധനയുടെ വിവിധ രൂപങ്ങളുടെ കീഴിൽ ഭീകരമായ ക്രൂരതകൾ പ്രവൃത്തിക്കപ്പെട്ടു.”

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ രൂപങ്ങളെയും ക്രിസ്തീയതയെയും ഏകീകരിച്ചുകൊണ്ട്, കൂടാതെ വിഗ്രഹാരാധനയെപ്പോലെ തന്നേ ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ തെറ്റായി പ്രതിനിധീകരിച്ച റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ, അത്ര തന്നെ ക്രൂരവും വെറുപ്പുണർത്തുന്ന തുമ ആചാരങ്ങളിലേക്കു അഭയം പ്രാപിച്ചു. റോമിന്റെ പരമാധികാരകാലങ്ങളിൽ അവളുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളോടു സമ്മതം നിർബന്ധിപ്പിക്കാനായി പീഡനോപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ അവകാശവാദങ്ങൾക്കു വഴങ്ങാത്തവർക്കായി ചിതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ന്യായവിധിയിൽ വെളിപ്പെടുന്നതുവരെ ഒരിക്കലും അറിവിലാകാത്ത ത്ര വ്യാപകമായ കൂട്ടക്കൊലകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. സഭയിലെ ഗണ്യന്മാർ, തങ്ങളുടെ അധിപനായ സാത്താന്റെ കീഴിൽ, ഇരയുടെ ജീവൻ അവസാനിപ്പിക്കാതിരിക്കെ സാധ്യമായത്ര ഏറ്റവും ഭീകരമായ പീഡനം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ

പരിശ്രമിച്ചു. അനേകം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, മനുഷ്യ സഹനശേഷിയുടെ അത്യന്ത പരിധിവരെ ആ നരകീയ പ്രക്രിയ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു; ഒടുവിൽ പ്രകൃതി പോരാട്ടം ഉപേക്ഷിച്ചതോടെ, ആ പീഡിതൻ മരണത്തെ മധുരമായ മോചനമായി വരവേറ്റു.

റോമിന്റെ പ്രത്യർത്ഥികൾക്കു വിധിക്കപ്പെട്ട ഗതി അങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നു. അവളുടെ അനുയായികൾക്കായി അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നത് ചമ്മട്ടിയുടെ ശാസനയും, ക്ഷാമകരമായ വിശപ്പും, ചിന്തിക്കാനാകുന്ന എല്ലാ ഹൃദയവിഷാദകരമായ രൂപങ്ങളിലുമുള്ള ദേഹദമനങ്ങളും ആയിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം നേടുന്നതിനായി, പശ്ചാത്താപികൾ പ്രകൃതിയുടെ നിയമങ്ങളെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെയും ലംഘിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ ഭൂമിയിലെ വാസയാത്രയെ അനുഗ്രഹിതവും ആനന്ദകരവും ആക്കുവാൻ അവൻ സ്ഥാപിച്ച ബന്ധങ്ങളെ വിച്ഛേദിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അവരെ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടു. ദേവാലയ ശ്മശാനഭൂമിയിൽ, സഹജീവികളോടുള്ള സഹാനുഭൂതിയുടെ ഓരോ ചിന്തയെയും വികാരത്തെയും ദൈവത്തിന്നു വിരോധകരമെന്നു കരുതി അടിച്ചമർത്തുവാനും, തങ്ങളുടെ സ്വാഭാവിക സ്നേഹബന്ധങ്ങളെ കീഴ്പ്പെടുത്തുവാനും വ്യർത്ഥശ്രമങ്ങളിൽ ജീവിതം ചെലവഴിച്ച ലക്ഷക്കണക്കിന് ഇരകളുണ്ട്.

"നൂറുകണക്കിന് വർഷങ്ങളായി പ്രകടമായിരിക്കുന്ന സാത്താന്റെ നിർണ്ണയിച്ച ക്രൂരതയെ നാം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവരുടെ ഇടയിൽ അല്ല, ക്രിസ്തീയലോകത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്തും അതിന്റെ മുഴുവൻ വ്യാപ്തിയിലുമാണ് അത് പ്രകടമായിരിക്കുന്നത് എന്നു കാണുവാൻ, റോമൻ മതവ്യവസ്ഥയുടെ ചരിത്രത്തിലേക്കു നോക്കുന്നതു മാത്രം മതി. വഞ്ചനയുടെ ഈ മഹാവിപുലമായ സംവിധാനത്തിലൂടെ ദുഷ്ടതയുടെ പ്രഭു ദൈവത്തിന് അപമാനവും മനുഷ്യന് ദയനീയാവസ്ഥയും വരുത്തുന്ന തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിപ്പിക്കുന്നു. സഭാനേതാക്കളുടെ മുഖാന്തരം താനെത്തന്നെ മറച്ചുവെച്ചും തന്റെ പ്രവൃത്തി നിർവഹിച്ചും അവൻ എങ്ങനെ വിജയിക്കുന്നു എന്നു നാം കാണുമ്പോൾ, ബൈബിളിനോടു അവന് ഇത്ര വലിയ വിരോധം എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു നമുക്ക് കൂടുതൽ നന്നായി മനസ്സിലാക്കാം. ആ പുസ്തകം വായിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, ദൈവത്തിന്റെ കരുണയും സ്നേഹവും വെളിപ്പെടും; ഈ ഭാരമേറിയ ചുമടുകളിലൊന്നും അവൻ മനുഷ്യരുടെമേൽ ഏല്പിക്കുന്നില്ല എന്നു കാണപ്പെടും. അവൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത് തകർന്നും അനുതപിച്ചും◌ിരിക്കുന്ന ഹൃദയവും, വിനീതവും അനുസരണയുള്ളതുമായ ആത്മാവുമാത്രമാണ്."

"സ്വർഗ്ഗത്തിന് യോഗ്യരാകേണ്ടതിന്നു പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും മഠങ്ങളിൽ സ്വയം അടച്ചിരിക്കുക എന്നതിന് ക്രിസ്തു തന്റെ ജീവിതത്തിൽ യാതൊരു മാതൃകയും നൽകിയിട്ടില്ല. സ്നേഹവും അനുകമ്പയും അടിച്ചമർത്തിക്കളയേണ്ടതാണെന്ന് അവൻ ഒരിക്ക

ഉപദേശിച്ച ിട്ട ില്ല . രക്ഷ ിതാവിന്റെ ഹൃദയം സ്നേഹത്തേ ാടെ നിറഞ്ഞെ ാഴുകിയിരുന്ന ു. മനുഷ്യ ൻ നൈതിക പരിപൂർണതയോടു കൂടുതൽ അടുക്ക ുന്തേ ാറും, അവന്റെ സംവേദനശേഷി അ്രതയേറെ തീക്ഷ ്ണമാകുന്ന ു; പാപത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള അവന്റെ ്രഗഹണം അ്രതയേ മൂർച്ച യാകുന്ന ു; പീഡിതരോടുള്ള അവന്റെ സഹാനുഭൂതി അ്രതയേറെ ആഴമാകുന്ന ു. പോപ്പ ് താൻ ്രകിസ ്തുവിന്റെ ്രപതിനിധിയാണെന്ന ് അവകാശപ്പെ ടുന്ന ു; എന്ന ാൽ അവന്റെ സ്വ ഭാവത്തെ നമ്മ ുടെ രക്ഷ ിതാവിന്റെ സ്വ ഭാവത്തേ ാടു താരതമ്യ ം ചെയ്യ ുമ്പേ ാൾ അത് എങ്ങ നെ നിലകൊള്ള ുന്ന ു? സ്വ ർഗ്ഗ രാജാവെന്ന നിലയിൽ തനിക്ക ു ബഹുമാനം അർപ്പ ിച്ച ില്ല എന്ന കാരണത്ത ാൽ മനുഷ്യ രെ തടവറയിലേക്കേ ാ പീഡനയ്രന്ത ത്ത ിലേക്കേ ാ ഏല ്പിച്ച തായി ്രകിസ ്തുവിനെക്ക ുറിച്ച ് ഒരിക്ക ലെങ്ക ിലും കേട്ട ിട്ട ുണ്ടേ ാ? അവനെ സ്വ ീകരിക്ക ാത്ത വരെ മരണത്ത ിന് വിധിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന അവന്റെ ശബ്ദ ം ഒരിക്ക ലും കേൾക്ക പ്പെ ട്ട ിട്ട ുണ്ടേ ാ? ഒരു സമാര്യ ്രഗാമത്ത ിലെ ജനങ്ങ ൾ അവനെ അവഗണിച്ച പ്പേ ാൾ, അപ്പെ ാസ ്തലനായ യോഹന്ന ാൻ ്രകോധംകൊണ്ട ു നിറഞ്ഞ ു ചോദിച്ച ു: 'കർത്ത ാവേ, ഏലീയാവു ചെയ ്തതുപോലെ ആകാശത്ത ിൽനിന്ന ു അഗ് നി ഇറങ്ങ ിവന്ന ു അവരെ ദഹിപ്പ ിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു ഞങ്ങ ൾ കല ്പിക്കേ ണമെന്ന ു നീ ഇച്ഛ ിക്ക യേശു തന്റെ ശിഷ്യ നെ കരുണയോടെ നോക്ക ി, അവന്റെ കഠിനമായ ആത്മ ാവിനെ ശാസിച്ച ുകൊണ്ട ് അരുളിച്ചെ യ ്തതു: 'മനുഷ്യ പു്രതൻ മനുഷ്യ രുടെ ജീവൻ നശിപ്പ ിപ്പ ാൻ അല്ല , രക്ഷ ിപ്പ ാൻ ആകുന്ന ു വന്ന ിരിക്ക ുന്ന ത്.' ലൂക്കെ ാസ് 9:54, 56. ്രകിസ ്തു ്രപകടമാക്ക ിയ ആത്മ ാവിനോട് എ്രത വ്യ ത്യ സ ്തമാണ് അവന്റെ ്രപതിനിധിയെന്ന ു അവകാശപ്പെ ടുന്ന വൻ ്രപകടമാക്ക ിയ ആത്മ ാവ്."

"റോമൻ സഭ ഇപ്പേ ാൾ ലോകത്ത ിന്റെ മുമ്പ ിൽ മനോഹരമായ ഒരു പുറംഭാവം ്രപദർശിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു; തന്റെ ഭയങ്ക ര ്രകൂരതകളുടെ ചരി്രതത്തെ ക്ഷ മാപണങ്ങ ളാൽ മറച്ച ുവെക്ക ുന്ന ു. അവൾ ്രകിസ ്തുസദൃശമായ വസ്്രതങ്ങ ൾ ധരിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു; എന്ന ാൽ അവൾ മാറ്റ മില്ല ാത്ത വളാണ്. കഴിഞ്ഞ യുഗങ്ങ ളിൽ നിലനിന്ന ിരുന്ന പാപ്പ ാസഭയുടെ ഓരോ സിദ്ധ ാന്ത വും ഇന്ന ും നിലനിൽക്ക ുന്ന ു. അത്യ ന്ത ം ഇരുണ്ട യുഗങ്ങ ളിൽ രൂപപ്പെ ടുത്ത ിയ ഉപദേശങ്ങ ൾ ഇന്ന നിലനിർത്ത പ്പെ ടുന്ന ു. ആരും തങ്ങ ളെ തന്നെ വഞ്ച ിക്ക രുത്. ്രപൊട്ട സ്റ്റ ന്റുമാർ ഇപ്പേ ാൾ ഇങ്ങ നെ ആദരിക്ക ാൻ തയ്യ ാറായിരിക്ക ുന്ന പാപ്പ ാസഭ, ദൈവപുരുഷന്മ ാർ അവളുടെ അകൃത്യ ങ്ങ ളെ വെളിപ്പെ ടുത്ത ുവാൻ തങ്ങ ളുടെ ജീവനെപ്പേ ാലും പണയപ്പെ ടുത്ത ി എഴുന്നേ റ്റ ുനിന്ന നവീകരണകാലത്ത ് ലോകത്തെ ഭരിച്ച അതേ ശക്ത ിയാണ്. രാജാക്ക ന്മ ാരുടെയും ്രപഭുക്ക ന്മ ാരുടെയും മേൽ ആധിപത്യ ം പുലർത്ത ുകയും ദൈവത്ത ിന്റെ അവകാശങ്ങ ൾ സ്വ ന്ത മെന്ന ു അവകാശപ്പെ ടുകയും ചെയ ്തിരുന്ന അതേ അഹങ്ക ാരവും ധാർഷ്ട്യ പൂർണമായ സ്വ യംമഹത്വ ാരോപണവും അവൾക്ക ുണ്ട ്. മനുഷ്യ സ്വ ാത്ര്ന്ത ്യ ത്തെ ചവിട്ട ിമെതിക്ക ുകയും പരമോന്ന തന്റെ വിശുദ്ധ ന്മ ാരെ കൊന്നെ ാടുക്ക ുകയും ചെയ ്തിരുന്ന കാലത്തെ പ്പേ ാ തന്നെ യാണ് അവളുടെ ആത്മ ാവും ഇന്ന ും ്രകൂരവും

ഏകാധിപത്യ പരവുമാകുന്ന ത്."

"പാപ്പാധികാരം പ്രവചനം അവൾ ആയിരിക്കുമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചതുതന്നെയാണ്, അന്ത്യകാലങ്ങളിലെ വിശ്വാസത്യാഗം. 2 തെസ്സലോനിക്ക്യർ 2:3, 4. തന്റെ ലക്ഷ്യം ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായി സാധിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവം സ്വീകരിക്കുക എന്നതു അവളുടെ നയത്തിലെ ഒരു ഭാഗമാണ്; എന്നാൽ നിറം മാറുന്ന പല്ലിയുടെ മാറിമാറുന്ന ഭാവത്തിന്റെ അടിയിൽ അവൾ പാമ്പിന്റെ മാറ്റമില്ലാത്ത വിഷം മറച്ചുവെക്കുന്നു. 'വിധർമ്മികളോടോ വിധർമ്മസംശയമുള്ളവരോടോ വിശ്വാസം പാലിക്കേണ്ടതില്ല' (Lenfant, volume 1, page 516), എന്നു അവൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ആയിരം വർഷങ്ങളോളം വിശുദ്ധന്മാരുടെ രക്തത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ചരിത്രമുള്ള ഈ ശക്തിയെ ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയുടെ ഒരു ഭാഗമായി അംഗീകരിക്കുമോ?"

"പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ, കത്തോലിക്കത്വം മുൻകാലങ്ങളിലേതുപോലെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിൽ നിന്ന് അത്ര വ്യാപകമായി വ്യത്യസ്തമല്ലെന്ന അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കാരണമില്ലാതെയല്ല. ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ആ മാറ്റം പാപ്പാസഭയിലല്ല. ഇന്നുള്ള പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗത്തോടു കത്തോലിക്കത്വം വാസ്തവത്തിൽ സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്നു; കാരണം, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസം റീഫോർമർമാരുടെ കാലംമുതൽ അത്രത്തോളം അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു."

"പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ ലോകത്തിന്റെ അനുകൂല്യം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, വ്യാജ ദാനശീലം അവരുടെ കണ്ണുകളെ കുരുടാക്കി. സകല ദുഷ്ടത്തിലും നന്മയുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതു ശരിയാണെന്നതല്ലാതെ അവർ കാണുന്നില്ല; അതിന്റെ അനിവാര്യ ഫലമായി, ഒടുവിൽ സകല നന്മയിലും ദുഷ്ടതയുണ്ടെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചുതീരും. വിശുദ്ധന്മാർക്കു ഒരിക്കൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രതിരോധത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നതിന് പകരം, അവർ ഇപ്പോൾ, പറയാവുന്നതുപോലെ, റോമിനെക്കുറിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ അനുദാരമായ അഭിപ്രായത്തിനായി അവളോടു ക്ഷമാപണം നടത്തുകയും, തങ്ങളുടെ പക്ഷപാതിത്വത്തിനായി മാപ്പ് യാചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു."

റോമൻ മതത്തെ അനുകൂലമായി കാണാത്ത വരിൽപ്പെ ടുന്ന വലിയൊരു വിഭാഗംപോലും അവളുടെ ശക്ത ിയിലും സ്വ ാധീനത്ത ിലും നിന്ന ് വളരെ കുറച്ച ് അപകടമേ ഉണ്ട ാകൂ എന്ന ു കരുതുന്ന ു. മദ്ധ ്യ യുഗങ്ങ ളിൽ വ്യ ാപകമായിരുന്ന ബൗദ്ധ ികവും നൈതികവും ആയ അന്ധ കാരം അവളുടെ ഉപദേശങ്ങ ളും അന്ധ വിശ്വ ാസങ്ങ ളും പീഡനവും വ്യ ാപിക്ക ാൻ അനുകൂലമായി എന്ന ു പലരും വാദിക്ക ുന്ന ു; കൂടാതെ ആധുനികകാലത്ത ിന്റെ വർധിച്ച ബുദ്ധ ിവികാസവും, അറിവിന്റെ പൊതുവ്യ ാപനവും, മതകാര്യ ങ്ങ ളിലെ വർധിച്ച ുവരുന്ന

ഉദാരതയും അസഹിഷ ്ണുതയുടെയും ഏകാധിപത്യ ത്ത ിന്റെയും പുനരുജ്ജ ീവനത്തെ അനുവദിക്ക ില്ല എന്ന ും അവർ ഉറപ്പ ിക്ക ുന്ന ഇത്ത രമൊരു അവസ്ഥ ഈ (പകാശിത യുഗത്ത ിൽ ഉണ്ട ായിരിക്ക ുമെ ആശയമേ പരിഹാസത്ത ിന് വിധേയമാക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. ബൗദ്ധ ികവും നൈതികവും മതപരവും ആയ മഹത്ത ായ വെളിച്ച ം ഈ തലമുറമേൽ (പകാശിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുകയാണ് എന്ന ത് സത്യ മാണ്. ദൈവത്ത ിന്റെ വിശുദ്ധ വചനത്ത ിന്റെ തുറന്ന ിരിക്ക ുന്ന താളുകളിൽ നിന്ന ് സ്വ ർഗ്ഗ വെളിച്ച ം ലോകത്ത ിന്മേ ൽ ചൊരിയപ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. എന്ന ാൽ നല വെളിച്ച ം എ(ത കൂടുതലായിരിക്ക ുമോ, അതിനെ വ(കപ്പെ ടുത്ത ുകയും നിരസിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന വരുടെ അന്ധ കാരം അ(ത കൂടുതലായിരിക്ക ും എന്ന തു ഓർക്കേ ണ്ട താണ്.

“ബൈബിളിനെ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം പഠിക്കുന്നത് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾക്ക് പാപ്പാസഭയുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം വ്യക്തമാക്കുകയും, അതിനെ വെറുക്കാനും അതിൽനിന്ന് അകന്നുനിൽക്കാനും അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; എന്നാൽ അനേകർ സ്വന്തം ധാരണയിൽ അത്യന്തം ജ്ഞാനികളായതിനാൽ, സത്യത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്ന് വിനയത്തോടെ ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കേണ്ട ആവശ്യം തങ്ങൾക്കില്ലെന്നു കരുതുന്നു. തങ്ങളുടെ പ്രകാശീകരണത്തിൽ അഭിമാനിക്കുന്നവരായിരിക്കുമ്പോഴും, അവർ തിരുവെഴുത്തുകളെയും ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയെയും ഒരുപോലെ അറിയാത്തവരാണ്. തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിന് അവർക്കെന്തെങ്കിലും മാർഗം വേണം; അതിനാൽ അവർ ആത്മീയത കുറഞ്ഞതും സ്വയംതാഴ്ത്തുന്നതു ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതുമായ അതേ കാര്യമാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്. അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ ഓർക്കുന്ന ഒരു മാർഗമെന്ന നിലയിൽ കണക്കാക്കപ്പെടുകയും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തെ മറക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗമാകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണ്. ഇവരൊക്കെയും ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനെ നിറവേറ്റുന്നതിന് പാപ്പാസഭ അത്യന്തം യോജിച്ചതാകുന്നു. ഏകദേശം സകല ലോകത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മനുഷ്യരുടെ രണ്ടു വർഗങ്ങൾക്ക് അതു സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു—തങ്ങളുടെ പുണ്യകർമ്മങ്ങളാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ തന്നേ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും. ഇതാണ് അതിന്റെ ശക്തിയുടെ രഹസ്യം.”

“ഗാഢമായ ബൗദ്ധ ിക അന്ധ കാരത്ത ിന്റെ ഒരു കാലഘട്ട ം പാപ്പ ാധിപത്യ ത്ത ിന്റെ വിജയത്ത ിന് അനുകൂലമാണെന്ന ് കാണിക്ക പ്പെ ട്ട ിട്ട ുണ്ട ്. അതുപോലെ, മഹത്ത ായ ബൗദ്ധ ിക (പകാശത്ത ിന്റെ ഒരു കാലഘട്ട വും അതിന്റെ വിജയത്ത ിന് തുല്യ മായി അനുകൂലമാണെന്ന ് ഇനിയും തെളിയിക്ക പ്പെ ടും. കഴിഞ്ഞ യുഗങ്ങ ളിൽ, മനുഷ്യ ർ ദൈവത്ത ിന്റെ വചനമില്ല ാതെയും സത്യ ത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള അറിവില്ല ാതെയും ഇരിക്ക ുമ്പേ ാൾ, അവരു കണ്ണ ുകൾ മൂടപ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു; അവരുടെ കാലുകൾക്ക ായി വിരിച്ച ിരുന്ന വല കാണാതെ, ആയിരങ്ങ ൾ അതിൽ കുടുങ്ങ ിപ്പേ ായി. ഈ തലമുറയിൽ, ‘ശാസ്(തം’ എന്ന ു വ്യ ാജമായി വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന മാനുഷിക

അനുമാനങ്ങ ളുടെ ദീപ ്തിയിൽ അനേകരുടെ കണ്ണ ുകൾ
മിന്ന ിത്തെ ളിഞ്ഞ മങ്ങ ിപ്പേ ാകുന്ന ു; അവർ ആ വല തിരിച്ച റിയുന്
കണ്ണ ുമൂടിക്കെ ട്ട ിയവരെപ്പേ ാലെ തന്നെ അതിലേക്ക ു സന്ന ദ്ധ മായി
നടന്ന ു കടക്ക ുന്ന ു. മനുഷ്യ ന്റെ ബൗദ്ധ ിക ശേഷികൾ തന്റെ
(സ്രഷ്ട ാവിൽനിന്ന ുള്ള ദാനമായി കരുതപ്പെ ടുകയും സത്യ ത്ത ിന്റെയും
നീതിയുടെയും സേവനത്ത ിൽ (പ്രയോഗിക്ക പ്പെ ടുകയും
വേണമെന്ന ായിരുന്ന ു ദൈവത്ത ിന്റെ ഉദ്ദേ ശ്യ ം; എന്ന ാൽ അഹങ്ക ാരവു
മഹത്വ ാകാംക്ഷ യും പോറ്റ ിപ്പേ ാറ്റ ുമ്പേ ാൾ, മനുഷ്യ ർ
ദൈവവചനത്തേ ക്ക ാൾ മേലെ തങ്ങ ളുടെ സിദ്ധ ാന്ത ങ്ങ ളെ
ഉയർത്ത ുമ്പേ ാൾ, ബുദ്ധ ി അജ്ഞ ാനത്തേ ക്ക ാൾ വലുതായ ദോഷം
വരുത്ത ാൻ കഴിയും. ഇങ്ങ നെ, ബൈബിളിലുള്ള വിശ്വ ാസത്തെ
തകർക്ക ുന്ന ഇക്ക ാലത്തെ വ്യ ാജശാസ്(ത്രം, തന്റെ ആകർഷക
രൂപങ്ങ ളോടുകൂടിയ പാപ്പ ാധിപത്യ ത്തെ സ്വ ീകരിക്ക ാനുള്ള വഴി
ഒരുക്ക ുന്ന തിൽ, ഇരുണ്ട യുഗങ്ങ ളിൽ അതിന്റെ
(പ്രാഭവവർധനയ്ക്ക ായി വഴി തുറന്ന ുകൊടുത്ത വിജ്ഞ ാനനിഷേധം
ചെയ ്തതുപോലെ തന്നേ , ഫല(പ്രദമാണെന്ന ് തെളിയിക്ക ും."

"ഇപ്പോൾ യുഎസ്എയിൽ സഭയുടെ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പിന്തുണ ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ പാപ്പിസ്റ്റുകളുടെ പാത പിന്തുടരുകയാണ്. അതിലുപരി, പഴയ ലോകത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ആ പരമാധികാരം പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് അമേരിക്കയിൽ വീണ്ടും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി പാപ്പാധിപത്യത്തിന് അവർ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുകയാണ്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതാകട്ടെ, ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന പ്രധാന ലക്ഷ്യം ഞായറാഴ്ച ആചരിക്കൽ നിർബന്ധിതമാക്കുക എന്നതാണ്—റോമിൽ ആരംഭിച്ച ഒരു ആചാരം; അതിനെ തൻറെ അധികാരത്തിന്റെ അടയാളമെന്നു അവൾ അവകാശപ്പെടുന്നു. ദൈവകല്പനകളേക്കാൾ മനുഷ്യപരമ്പര്യങ്ങൾക്ക് ആദരം നൽകുന്ന മനോഭാവം, ലോകീയ ആചാരങ്ങളോടുള്ള അനുരൂപതയുടെ മനോഭാവം—ഇതാണ് പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ്; അതേ ആത്മാവാണ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളെ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ച്, പാപ്പാധിപത്യം മുമ്പ് ചെയ്തതുപോലെതന്നെ ഞായറാഴ്ചയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന അതേ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിലേക്കു അവരെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്."

"വായനക്കാരൻ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന സംഘർഷത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടേണ്ട ശക്തികളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതേ ലക്ഷ്യത്തിനായി കഴിഞ്ഞ യുഗങ്ങളിൽ റോം പ്രയോഗിച്ച മാർഗങ്ങളുടെ ചരിത്രരേഖ പിന്തുടരുന്നതുമാത്രമാണ് അവൻ ചെയ്യേണ്ടത്. പാപ്പിസ്റ്റുകളും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകളും ഏകീഭവിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ നിരസിക്കുന്നവരോടു എങ്ങനെ പെരുമാറുമെന്നു അവൻ അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ശബ്ബത്തിനോടും അതിന്റെ പ്രതിരക്ഷകരോടും റോം പ്രകടിപ്പിച്ച ആത്മാവിനെ അവൻ നോക്കട്ടെ."

“രാജകീയ ആജ്ഞ കളും, പൊതുസഭകളും, ലൗകികാധികാരത്ത ിന്റെ പിന്ത ുണയോടെ നടപ്പ ിലാക്ക ിയ സഭാവിധികളും, ജാതീയ ഉത്സ വം ക്രിസ ്തീയ ലോകത്ത ിൽ ബഹുമാനപൂർണമായ സ്ഥ ാനം കൈവരിക്ക ാൻ ഇടയായ പടികളായിരുന്ന ു. ഞായറാഴ്ച ആചരണം നിർബന്ധ മാക്ക ിയ ആദ്യ ത്തെ പൊതുനടപടി കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ പുറപ്പെ ടുവിച്ച നിയമമായിരുന്ന ു. (എ.ഡി. 321) ഈ ആജ്ഞ പ്രകാരം പട്ട ണവാസികൾ “സൂര്യ ന്റെ പൂജ്യ ദിനത്ത ിൽ” വിശ്രമിക്കേ ണ്ട തായിരുന്ന ു; എങ്ക ിലും ഗ്രാമവാസികൾക്ക ് അവരുടെ കൃഷിവൃത്ത ികളിൽ തുടർന്ന ു പ്രവർത്ത ിക്ക ാൻ അനുമതി ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. യഥാർത്ഥ ത്ത ഇത് ഒരു ജാതീയ നിയമമായിരുന്നെ ങ്ക ിലും, ക്രിസ ്തുമതത്തെ നാമമാത്രമായി സ്വ ീകരിച്ച ശേഷം സാമ്രാട്ട ് അതിനെ പ്രാബല്യ ത്ത ിൽ കൊണ്ട ുവന്ന ു.”

രാജകീയ കല്പന ദൈവിക അധികാരത്തിന് മതിയായ പകരമായി തെളിയാതിരുന്നതിനാൽ, പ്രഭുക്കന്മാരുടെ അനുകൂലം തേടിയിരുന്ന ഒരു മെത്രാനും കോൺസ്റ്റന്റൈന്റെ പ്രത്യേക സുഹൃത്തും ചാപല്യക്കാരനും ആയ യൂസേബിയസ്, ക്രിസ്തു ശബ്ബത്തിനെ ഞായറാഴ്ചയിലേക്കു മാറ്റിയതായി അവകാശപ്പെട്ടു. ഈ പുതിയ ഉപദേശത്തിന് തെളിവായി തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്നൊരു സാക്ഷ്യവും പോലും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടില്ല. യൂസേബിയസ് തന്നേ, അറിവില്ലാതെ, അതിന്റെ അസത്യത സമ്മതിക്കുകയും ആ മാറ്റത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കർത്താക്കളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “ശബ്ബത്തിൽ ചെയ്യേണ്ടത് കടമയായിരുന്നതെല്ലാം,” അവൻ പറയുന്നു, “ഇവയെ ഞങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ ദിവസത്തിലേക്കു മാറ്റിയിരിക്കുന്നു.”—Robert Cox, Sabbath Laws and Sabbath Duties, page 538. എന്നാൽ, അടിസ്ഥാനരഹിതമായിരുന്നിട്ടും, ഞായറാഴ്ചയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആ വാദം മനുഷ്യരെ കർത്താവിന്റെ ശബ്ബത്തെ ചവിട്ടിമെതിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുത്താൻ ഉപകരിച്ചു. ലോകത്താൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിച്ച എല്ലാവരും ആ ജനപ്രിയ ഉത്സവദിനത്തെ സ്വീകരിച്ചു.

പാപ്പ ാസംഘത്ത ിന്റെ അധികാരം ദൃഢമായി സ്ഥ ാപിതമായതോടെ, ഞായറാഴ്ചയുടെ ഉയർത്ത ിപ്പ ിടിത്ത ത്ത ിന്റെ പ്രവർത്ത ി തുടർന്ന ു. കാലത്തേ ക്ക ്, ജനങ്ങ ൾ സഭാസമ്മേ ളനങ്ങ ളിൽ പങ്കെ ടുത്ത ിട്ട ില്ല സമയങ്ങ ളിൽ കൃഷിപ്പ ണികളിൽ ഏർപ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു; ഏഴാം ദിവസം ഇപ്പോ ാഴും ശബ്ബ ത്ത ായി കണക്ക ാക്ക പ്പെ ട്ട ു. എന്ന ാൽ ക്രമേണ ഒരു മ വരുത്ത പ്പെ ട്ട ു. വിശുദ്ധ പദവിയിലുള്ള വർക്ക ് ഞായറാഴ്ച ഏതെങ്ക ില സിവിൽ തർക്ക വിഷയത്ത ിൽ വിധി പറയുന്ന ത് നിരോധിക്ക പ്പെ ട്ട ു. അതിന് കുറച്ച ുകാലം കഴിഞ്ഞ ്, ഏത് പദവിയിലുള്ള വരായാലും, എല്ല ാ ആളുകളും സാധാരണ വേലയിൽ നിന്ന ് ഒഴിഞ്ഞ ുനിൽക്ക ണമെന്ന ് കല്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ു; സ്വ തന്ത്ര ർക്ക ു പിഴയും ദാസന്മ ാർക്ക ു ചമ്മ ട്ട ിയ ശിക്ഷ യായി നിർണ്ണ യിക്ക പ്പെ ട്ട ു. പിന്ന ീട്, ധനികന്മ ാർ അവരുടെ സ്വ ത്ത ുവകകളുടെ പകുതി നഷ്ട പ്പെ ടുത്ത ുന്ന തിലൂടെ ശിക്ഷ ിക്ക പ്പെ ടണമെന്ന ് വിധിക്ക പ്പെ ട്ട ു; ഒടുവിൽ, ഇനിയും ദൃഢവിരോധം തുടർന്ന ാൽ അവർ ദാസന്മ ാരാക്ക പ്പെ ടണമെന്ന ും

കല ്പിക്ക പ്പെ ട്ട ു. താഴ്ന്ന വർഗ്ഗ ക്ക ാർ ശാശ്വ ത നാടുകടത്ത ൽ അനുഭവിക്കേ ണ്ട തായിരുന്ന ു.

“അത്ഭുതങ്ങളെയും സഹായത്തിനായി വിളിച്ചുവരുത്തുകയുണ്ടായി. മറ്റു വിസ്മയങ്ങളിൽ ഒന്നായി, ഞായറാഴ്ച തന്റെ വയൽ ഉഴുതെടുക്കാൻ പോകുകയായിരുന്ന ഒരു കർഷകൻ തന്റെ ഉഴവുപകരണം ഇരുമ്പുകൊണ്ട് വൃത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ആ ഇരുമ്പ് അവന്റെ കൈയിൽ ദൃഢമായി ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു; പിന്നെ രണ്ടുവർഷം അവൻ അതിനെ തനിക്കൊപ്പമെടുത്ത് നടക്കേണ്ടിവന്നു, ‘അവന്റെ അത്യന്തം വലിയ വേദനയ്ക്കും ലജ്ജയ്ക്കും ഇടയാക്കി.’—Francis West, Historical and Practical Discourse on the Lord’s Day, page 174.”

“പിന്നീട് പോപ്പ്, ഞായറാഴ്ച ലംഘിക്കുന്നവരെ പാരിഷ് പുരോഹിതൻ ശാസിക്കയും, അവർ സഭയിൽ പോകുകയും തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ഉപദേശിക്കയും വേണമെന്ന് നിർദേശം നൽകി; അല്ലാത്തപക്ഷം അവർ തങ്ങളുടെയും അയൽക്കാരുടെയും മേൽ ഏതെങ്കിലും മഹത്തായ അനർത്ഥം വരുത്തിക്കൊണ്ടുവരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു. ഒരു സഭാസഭ, പിന്നീട് ഇങ്ങനെ വ്യാപകമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടതും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുമാരാൽപോലും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഈ വാദം മുന്നോട്ടുവച്ചു: ഞായറാഴ്ച ജോലി ചെയ്യുന്നതിനിടെ ചിലർ മിന്നലേറ്റ് ബാധിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, അത് ശബ്ബത്തായിരിക്കണം. ‘ഈ ദിവസത്തെ അവഗണിച്ചതിന്മേൽ ദൈവത്തിന്റെ അപ്രസാദം എത്ര മഹത്തായിരുന്നുവെന്നത് വ്യക്തമാണ്,’ എന്ന് ആ പ്രലേറ്റുമാർ പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് പുരോഹിതന്മാരും ശുശ്രൂഷകന്മാരും, രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും, സകല വിശ്വസ്തജനങ്ങളും ‘ആ ദിവസത്തെ അതിന്റെ ബഹുമതിയിലേക്ക് പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നും, ക്രിസ്തീയമതത്തിന്റെ മാനത്തിനായി, വരുംകാലങ്ങളിൽ അതിനെ കൂടുതൽ ഭക്തിപൂർവ്വം ആചരിക്കേണ്ടതിന്നും, തങ്ങളുടെ പരമാവധി ശ്രമവും ജാഗ്രതയും വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു’ എന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കപ്പെട്ടു.”—തോമസ് മോറർ, *Discourse in Six Dialogues on the Name, Notion, and Observation of the Lord’s Day*, പേജ് 271.

കൗൺസിലുകളുടെ ഉത്തരവുകൾ അപര്യാപ്തമാണെന്നു തെളിഞ്ഞതിനാൽ, ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭീതിയുണർത്തുകയും ഞായറാഴ്ചയിലെ തൊഴിൽനിരതതയിൽനിന്നു അവരെ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു രാജകൽപ്പന പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു മതേതര അധികാരികളെ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. റോമിൽ ചേർന്ന ഒരു സിനഡിൽ, മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളും കൂടുതൽ ശക്തിയോടും ഗൗരവത്തോടും കൂടി വീണ്ടും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടു. അവ സഭാനിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും, ക്രിസ്തീയലോകത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് മുഴുവൻ ഭാഗങ്ങളിലും പൗരാധികാരികളാൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. (See Heylyn, History of the Sabbath, pt. 2, ch. 5, sec. 7.)

“എങ്കിലും ഞായറാഴ്ചാചരണത്തിന് തിരുവെഴുത്തിന്റെ അധികാരം ഇല്ലായിരുന്നതു ചെറുതല്ലാത്തൊരു സങ്കടത്തിനും വിറയലിനും കാരണമായി. ‘ഏഴാം ദിവസം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ ശബ്ബത്താകുന്നു’ എന്ന യഹോവയുടെ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവന മാറ്റിവെച്ച് സൂര്യന്റെ ദിവസത്തെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിനുള്ള അവകാശം അവരുടെ ഉപദേശകർക്കുണ്ടോ എന്നു ജനങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്തു. ബൈബിൾസാക്ഷ്യത്തിന്റെ അഭാവം നികത്തുവാൻ മറ്റുപായങ്ങൾ ആവശ്യമായി വന്നു. പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യകാലത്ത് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സഭകളെ സന്ദർശിച്ച ഞായറാഴ്ചയുടെ ഒരു അത്യുത്സാഹിയായ വക്താവിനെ സത്യത്തിന്റെ വിശ്വസ്ത സാക്ഷികൾ പ്രതിരോധിച്ചു; അവന്റെ ശ്രമങ്ങൾ അത്രയും നിഷ്ഫലമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ ഒരു കാലത്തേക്ക് രാജ്യം വിട്ടുപോയി, തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുവാൻ ഏതെങ്കിലും മാർഗം കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അവൻ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ആ കുറവ് നികത്തപ്പെട്ടിരുന്നു; തുടർന്നുള്ള അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവൻ കൂടുതൽ വിജയം കണ്ടു. ദൈവം തന്നിൽനിന്നു വന്നതാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട ഒരു ചുരുൾ അവൻ കൊണ്ടുവന്നു; അതിൽ ഞായറാഴ്ച ആചരിക്കേണ്ടതിനുള്ള ആവശ്യമായ കല്പനയും, അനുസരിക്കാത്തവരെ ഭീതിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഭയങ്കരമായ ഭീഷണികളും അടങ്ങിയിരുന്നു. ഈ വിലമതിക്കപ്പെടുന്ന രേഖ—അത് പിന്തുണച്ച സ്ഥാപനത്തേതുപോലെ തന്നേ അധമമായ ഒരു കൃത്രിമം—സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് വീണതും, യെരൂശലേമിൽ ഗോൽഗോഥായിലെ വിശുദ്ധ ശിമയോന്റെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ കണ്ടെത്തപ്പെട്ടതുമാണെന്നു പറയപ്പെട്ടു. എന്നാൽ യാഥാർഥത്തിൽ അതു ഉദ്ഭവിച്ച ഉറവിടം റോമിലെ പാപ്പാധിപത്യ കൊട്ടാരമായിരുന്നു. സഭയുടെ ശക്തിയും സമൃദ്ധിയും വർധിപ്പിക്കുവാനായി കപടപ്രവർത്തികളും കള്ളരേഖകളും ഉപയോഗിക്കുന്നത് എല്ലാ യുഗങ്ങളിലും പാപ്പീയ ശ്രേണിവ്യവസ്ഥ നിയമാനുസൃതമാണെന്നു കരുതിയിരുന്നു.”

“ആ ചുരുൾ ശനിയാഴ് ച ഉച്ച തിരിഞ്ഞ ് ഒമ്പ താം മണിക്ക ൂർ, അതായത്
മൂന്ന ് മണിമുതൽ, തിങ്ക ളാഴ് ച സൂര്യേ ാദയം വരെ (പവൃത്ത ി നിരോധിച്ച ു;
അതിന്റെ അധികാരം അനേകം അത്ഭ ുതങ്ങ ളാൽ
സ്ഥ ിരീകരിക്ക പ്പെ ട്ട താണെന്ന ും (പഖ്യ ാപിക്ക പ്പെ ട്ട ു. നിശ്ച യിക
സമയത്ത ിന് അപ്പ ുറം ജോലി ചെയ ്തവർ പക്ഷ ാഘാതബാധിതരായെന്ന ു
റിപ്പേ ാർട്ട ് ചെയ്യ പ്പെ ട്ട ു. സ്വ ന്ത ം ധാന്യ ം അരയ്ക്ക ാൻ (ശമിച്ച ഒരു
മില്ല ുകാരൻ, മാവിന്ന ു പകരം രക്ത ത്ത ിന്റെ ഒരു (പളയധാര
പുറത്തേ ക്ക ു പൊട്ട ിയൊഴുകുന്ന തു കണ്ട ു; ജലത്ത ിന്റെ ശക്ത മാ
ഒഴുക്ക ുണ്ട ായിരുന്ന ിട്ട ും മില്ല ുച (കം നിശ്ച ലമായി നിന്ന ു. ഒരു സ് (തീ
മാവ് അടുപ്പ ിൽ വെച്ച പ്പേ ാൾ, അടുപ്പ ് അത്യ ന്ത ം ചൂടായിരുന്നെ ങ്ക ിലും
പുറത്തെ ടുത്ത പ്പേ ാൾ അത് പാകമാകാതെയിരുന്ന ു. മറ്റെ ാരു സ് (തീ,
ഒമ്പ താം മണിക്ക ൂറിൽ ചുട്ടെ ടുക്ക ുന്ന തിനായി മാവ് തയ്യ ാറാക്ക ി
വെച്ച ിരുന്നെ ങ്ക ിലും, അത് തിങ്ക ളാഴ് ചവരെ മാറ്റ ിവെക്ക ണമെന്ന ്

തീരുമാനിച്ച ു; എന്ന ാൽ അടുത്ത ദിവസം, ദൈവികശക്ത ിയാൽ അത് അപ്പ ങ്ങ ളാക്ക ി ചുട്ടെ ടുത്ത തായി അവൾ കണ്ടെ ത്ത ി. ശനിയാഴ്ച ഒ മണിക്ക ൂറിന് ശേഷം അപ്പ ം ചുട്ട ഒരു മനുഷ്യ ൻ, അടുത്ത പ്രഭാതത്ത ിൽ അത് മുറിച്ച പ്പോ ാൾ, അതിൽനിന്ന ് രക്ത ം പൊഴിഞ്ഞ ുവരുന്ന തായി കണ്ടെ ു. ഇങ്ങ നെ അസംബന്ധ വും അന്ധ വിശ്വ ാസപരവുമായ കെട്ട ുകഥകളാൽ ഞായറാഴ്ച്ചയുടെ വിശുദ്ധ ി സ്ഥ ാപിക്ക ാൻ അതിന്റെ അനുകൂലകർ ശ്രമിച്ച ു. (See Roger de Hoveden, Annals, vol. 2, pp. 526–530.)”

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉണ്ടായതുപോലെ തന്നേ സ്കോട്ട്ലൻഡിലും, പ്രാചീന ശബ്ബത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഞായറാഴ്ചയോടു ചേർത്തുവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞായറാഴ്ചയോടുള്ള കൂടുതൽ ആദരബോധം ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ വിശുദ്ധമായി ആചരിക്കേണ്ട സമയപരിധിയിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. സ്കോട്ട്ലൻഡിലെ രാജാവിന്റെ ഒരു രാജകല്പന ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചു: ‘ശനിയാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്ക് പന്ത്രണ്ടുമണിമുതൽ വിശുദ്ധമായി കണക്കാക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്,’ കൂടാതെ ആ സമയത്തുനിന്ന് തിങ്കളാഴ്ച പ്രഭാതംവരെ ആരും ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടരുത്.—Morer, pages 290, 291.

“എന്നിരുന്നാലും, ഞായറാഴ്ചയുടെ പവിത്രത സ്ഥാപിക്കാനുള്ള സകല ശ്രമങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, പാപ്പമതസ്ഥർ തന്നെയാണ് ശബ്ബത്തിന്റെ ദൈവിക അധികാരവും അതിനെ പകരം വെച്ച സ്ഥാപനത്തിന്റെ മാനുഷിക ഉത്ഭവവും പരസ്യമായി സമ്മതിച്ചത്. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒരു പാപ്പീയസഭ വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു: ‘എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഏഴാം ദിവസം ദൈവത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, അത് യെഹൂദന്മാർ മാത്രമല്ല, ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെടുന്ന മറ്റെല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുകയും ആചരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും ഓർക്കട്ടെ; എങ്കിലും ഞങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ ശബ്ബത്തെ കർത്താവിന്റെ ദിവസമായി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു.’—Ibid., pages 281, 282. ദൈവനിയമത്തിൽ കൈകടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നവർ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് അജ്ഞരായിരുന്നില്ല. അവർ മനപ്പൂർവം തങ്ങളെ ദൈവത്തേക്കാൾ മുകളിൽ സ്ഥാപിക്കുകയായിരുന്നു.

“തന്നേ ാടു അസമ്മ തിക്ക ുന്ന വരോടുള്ള റോമിന്റെ നയത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള ഒരു ശ്രദ്ധേ യമായ ഉദാഹരണം, വാൾഡെൻസുകാരെതിരായ ദീർഘവും രക്ത പാതകപരവുമായ പീഡനത്ത ിൽ കാണിക്ക പ്പെ ട്ട ു; അവരിൽ ചിലർ ശബ്ബ ത്ത ് ആചരിക്ക ുന്ന വരായിരുന്ന ു. നാലാം കല്പ നയോടുള്ള തങ്ങ ളുടെ വിശ്വ സ്ത തനിമിത്ത ം മറ്റ ുള്ള വരും ഇതുപോലെ തന്നെ സഹിക്കേ ണ്ട ിവന്ന ു. എത്യോ ാപ്യ യുടെയും അബിസീനിയയുടെയും സഭാചരിത്രം പ്രത്യേ കമായി പ്രാധാന്യ മുള്ള താണ്. അന്ധ കാരയുഗങ്ങ ളുടെ ഇരുളിനിടയിൽ, മധ്യ ആഫ്രിക്ക യിലെ ക്രിസ്ത്യ ാനികൾ ലോകത്ത ിന്റെ കാഴ്ച്ചയിൽനിന്ന ് മറഞ്ഞ ുപോയി മറവിക്ക ിരയായിത്ത ീർന്ന ു; അനേകം ശതകങ്ങ ളോളം അവർ

തങ്ങ ളുടെ വിശ്വ ാസം ആചരിക്ക ുന്ന തിൽ സ്വ ാതന്ത്ര ്യ ം അനുഭവിച്ച ു. എന്ന ാൽ ഒടുവിൽ റോം അവരുടെ നിലനിൽപ്പ ിനെക്ക ുറിച്ച ് അറിഞ്ഞ ു; അധികം താമസിയാതെ അബിസീനിയയുടെ ചക്രവർത്ത ി, പോപ്പ ിനെ ക്രിസ ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധിയായി അംഗീകരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു വശീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു. തുടർന്ന ് മറ്റ ു ഇളവുകളും ഉണ്ട ായി.”

സബ്ബത്തിന്റെ ആചരണം ഏറ്റവും കഠിനമായ ശിക്ഷകൾക്കു വിധേയമാക്കി നിരോധിക്കുന്ന ഒരു ആജ്ഞ പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടു. (കാണുക: Michael Geddes, Church History of Ethiopia, pages 311, 312.) എന്നാൽ പാപ്പാതന്ത്രത്തിന്റെ പീഡനം ഉടൻതന്നെ അത്രയും ദുസ്സഹമായ ഒരു നുകമായി മാറിയതുകൊണ്ട് അബിസീന്യർ അതിനെ തങ്ങളുടെ കഴുത്തിൽനിന്ന് ഒടിച്ചെറുക്കുവാൻ നിർണ്ണയിച്ചു. ഭയങ്കരമായൊരു പോരാട്ടത്തിനുശേഷം റോമൻ അനുകൂലികൾ അവരുടെ ആധിപത്യപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ടു, പുരാതന വിശ്വാസം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. സഭകൾ തങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ആനന്ദിച്ചു; വഞ്ചന, മതോന്മാദം, റോമിന്റെ ഏകാധിപത്യശക്തി എന്നിവയെക്കുറിച്ചു അവർ പഠിച്ച പാഠം അവർ ഒരിക്കലും മറന്നില്ല. തങ്ങളുടെ ഏകാന്തമായ രാജ്യപരിധിക്കുള്ളിൽ തന്നേ, ക്രൈസ്തവലോകത്തിന്റെ ശേഷിച്ച ഭാഗങ്ങൾക്കു അജ്ഞാതരായി, നിലകൊള്ളുന്നതിൽ അവർ സംതൃപ്തരായിരുന്നു.

ആഫ്രിക്കയിലെ സഭകൾ പാപ്പാസഭയുടെ സമ്പൂർണ്ണ മതഭ്രഷ്ടതയ്ക്ക് മുമ്പ് അവൾ ആചരിച്ചിരുന്നതുപോലെ ശബ്ബത്ത് ആചരിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ കല്പന അനുസരിച്ച് അവർ ഏഴാം ദിവസം ആചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, സഭയുടെ ആചാരത്തോടനുസൃതമായി ഞായറാഴ്ച അവർ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്ന് വിരമിച്ചു. പരമാധികാരം നേടിയ ശേഷം, സ്വന്തം ശബ്ബത്തിനെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കേണ്ടതിന്നു റോം ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ബത്തിനെ ചവിട്ടിമെതിച്ചു; എന്നാൽ ഏകദേശം ആയിരം വർഷത്തോളം മറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ആഫ്രിക്കയിലെ സഭകൾ ഈ മതഭ്രഷ്ടതയിൽ പങ്കുചേർന്നില്ല. റോമിന്റെ അധീനതയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടപ്പോൾ, യഥാർത്ഥ ശബ്ബത്തിനെ മാറ്റിനിർത്തി വ്യാജ ശബ്ബത്തിനെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായി; എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യം വീണ്ടെടുത്ത ഉടനെതന്നെ അവർ നാലാം കല്പനയോടുള്ള അനുസരണത്തിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു.

“ഭൂതകാലത്തിലെ ഈ രേഖകൾ യഥാർഥ ശബ്ബത്തിനോടും അതിന്റെ പ്രതിരോധകരോടും റോമിന് ഉള്ള വൈരാഗ്യവും, അവൾ തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥാപനത്തെ ബഹുമാനിപ്പിക്കുന്നതിനായി അവൾ പ്രയോഗിക്കുന്ന മാർഗങ്ങളും വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഞായറാഴ്ചയുടെ ഉന്നമനത്തിനായി റോമൻ കത്തോലിക്കരും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകളും ഐക്യപ്പെടുമ്പോൾ ഈ രംഗങ്ങൾ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് ദൈവവചനം ഉപദേശിക്കുന്നു.”

വെളിപ്പ ാട് 13-ലെ പ്രവചനം, കുഞ്ഞ ാടിനോടു സാമ്യ മുള്ള കൊമ്പ ുകളുള്ള മൃഗം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യ ുന്ന ശക്ത ി, “ഭൂമിയെയും അതിൽ വസിക്ക ുന്ന വരെയും” പാപ്പ ാധികാരത്തെ ആരാധിപ്പ ിക്ക ും എന്ന ു പ്രഖ്യ ാപിക്ക ുന്ന ു—അവിടെ അത് “പുള്ള ിപ്പ ുലിയെപ്പേ ാലെയുള്ള മൃഗത്ത ാൽ പ്രതീകീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. രണ്ട ു കൊമ്പ ുകളുള് “ഭൂമിയിൽ വസിക്ക ുന്ന വരോടു, അവർ മൃഗത്ത ിനൊരു പ്രതിമ ഉണ്ട ാക്കേ ണ്ട തിന്ന ു” എന്ന ു പറയുകയും വേണം; അതുപോലെതന്നെ , “ചെറുവരും വലിയവരും, സമ്പ ന്ന രും ദരിദ്രരും, സ്വ തന്ത്ര രുമ ദാസരുമ” എല്ല ാം മൃഗത്ത ിന്റെ മുദ്ര കൈക്കൊ ള്ളേ ണ്ട തിന്ന ു അതു കല്പ ിക്ക ുകയും വേണം. വെളിപ്പ ാട് 13:11–16. കുഞ്ഞ ാടിനോടു സാമ്യ മുള്ള കൊമ്പ ുകളുള്ള മൃഗം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യ ുന്ന ശക്ത ി അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകളാണെന്ന ും, റോം തന്റെ പരമാധികാരത്ത ിന്റെ പ്രത്യേ ക അംഗീകാരമായി അവകാശപ്പെ ടുന്ന ഞായറാഴ്ച്ചാചരണം അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകൾ നിർബന്ധ ിതമാക്ക ുമ്പേ ാൾ ഈ പ്രവചനം നിവൃത്ത ിയാകുമെന്ന ും കാണിച്ച ുകഴിഞ്ഞ ിരിക്ക ുന്ന ു. എന്ന ാൽ പാപ്പ ാധികാരത്തോ ടുള്ള ആദരാഞ്ജലിയിൽ അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകൾ മാത്രം ഒറ്റ യായിരിക്ക ുകയില്ല . ഒരിക്ക ൽ അവളുടെ ആധിപത്യ ം അംഗീകരിച്ച ിരുന്ന രാജ്യ ങ്ങ ളിലെ റോമിന്റെ സ്വ ാധീനം ഇനിയും നശിച്ച ുപോയിട്ട ില്ല . അവളുടെ ശക്ത ി പുനഃസ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ടുമെന്ന പ്രവചനം മുൻകൂട്ട ി അറിയിക്ക ുന്ന ു. “അതിന്റെ തലകളിൽ ഒന്ന ു മരണത്തേ ക്ക ു മുറിവേറ്റ തുപോലെ ഞാൻ കണ്ട ു; അതിന്റെ മാരകമുറിവ് സൗഖ്യ മായി; സർവ്വ ലോകവും മൃഗത്തെ അനുഗമിച്ച ു വിസ്മ യിച്ച ു.” വാക്യ ം 3. ആ മാരകമുറിവേൽപ്പ ിക്ക ൽ 1798-ൽ പാപ്പ ാധികാരം തകർന്ന ുവീണതിനെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. ഇതിന് ശേഷം, പ്രവാചകൻ പറയുന്ന ു, “അതിന്റെ മാരകമുറിവ് സൗഖ്യ മായി; സർവ്വ ലോകവും മൃഗത്തെ അനുഗമിച്ച ു വിസ്മ യിച്ച ു.” “പാപപുരുഷൻ” രണ്ട ാം വരവുവരെ തുടരുമെന്ന ു പൗലൊസ് വ്യ ക്ത മായി പ്രസ്ത ാവിക്ക ുന്ന ു. 2 തെസ്സ ലൊനീക്യ ർ 2:3–8. കാലാവസാനംവരെ അവൻ വഞ്ച നയുടെ പ്രവൃത്ത ി തുടരുകയും ചെയ്യ ും. വെളിപ്പ ാട് എഴുതിയവനും, പാപ്പ ാധികാരത്തെ തന്നെ യാണ് സൂചിപ്പ ിച്ച ുകൊണ്ട ്, ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യ ാപിക്ക ുന്ന ു: “ജീവന്റെ പുസ്ത കത്ത ിൽ പേരെഴുതപ്പെ ട്ട ിട്ട ില്ല ാത്ത ഭൂവാസികൾ എല്ല ാവരും അവനെ ആരാധിക്ക ും.” വെളിപ്പ ാട് 13:8. പഴയ ലോകത്ത ിലും പുതിയ ലോകത്ത ിലും, റോമൻ സഭയുടെ അധികാരത്ത ിന്മേ ൽ മാത്രം അധിഷ്ഠ ിതമായ ഞായറാഴ്ച്ചാ സ്ഥ ാപനത്ത ിന് നൽകപ്പെ ടുന്ന ബഹുമാനത്ത ിലൂടെ, പാപ്പ ാധികാരം ആരാധനാപരമായ ആദരം പ്രാപിക്ക ും.

പത്തൊ ാൻപതാം നൂറ്റ ാണ്ട ിന്റെ മധ്യ കാലംമുതൽ, അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകളിലെ പ്രവചനപഠിതാക്ക ൾ ഈ സാക്ഷ്യ ം ലോകത്തോ ട് പ്രസ്ത ാവിച്ച ുവരുന്ന ു. ഇപ്പേ ാൾ നടക്ക ിക്കൊ ണ്ട ിരിക്ക ുന്ന സംഭ ആ പ്രവചനത്ത ിന്റെ നിറവേറലിലേക്ക ുള്ള ദ്രുതഗതിയിലുള്ള മുന്നേ റ്റ ം കാണപ്പെ ടുന്ന ു. ദൈവത്ത ിൽ നിന്ന ുള്ള ഒരു കല്പ നയ്ക്ക

പകരം നിൽക്കേ ണ്ട തിന് അത്ഭ ുതങ്ങ ൾ കെട്ട ിച്ച മച്ച പാപ്പ ാധിപത്യ
നേതാക്ക ളുടെ കാര്യ ത്ത ിൽ ഉണ്ട ായിരുന്ന തുപോലെ തന്നേ ,
ഞായറാഴ് ച്ചാചരണത്ത ിന് ദൈവിക അധികാരം ഉണ്ടെ ന്ന അതേ
അവകാശവാദവും, അതിന് തിരുവെഴുത്ത ുകളിലെ തെളിവില്ല ായ ്മയും,
പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റ് അധ്യ ാപകരിലും കാണപ്പെ ടുന്ന ു. ഞായറാഴ് ച്ച-ശബ്ബ ത്ത ിന്റെ
ലംഘിച്ച തിനാൽ ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായവിധികൾ മനുഷ്യ രിൽ
വരുത്ത പ്പെ ടുന്ന ു എന്ന അവകാശവാദം വീണ്ട ും ആവർത്ത ിക്ക
അതു ഇതിനകം തന്നെ ഉന്ന യിക്ക പ്പെ ടാൻ ആരംഭിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു.
ഞായറാഴ് ച്ച ആചരണം നിർബന്ധ മാക്ക ാനുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥ ാനം
വേഗത്ത ിൽ ശക്ത ിപ്രാപിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു.

സ്വന്തം ചാതുര്യത്തിലും കപടബുദ്ധിയിലും അത്ഭുതകരമാണ് റോമൻ സഭ. സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതു എന്തെന്നു അവൾ വായിച്ചറിയാൻ കഴിയും. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ വ്യാജ ശബ്ബത്തിനെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവൾക്കു ആദരം അർപ്പിക്കുന്നതും, പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ അവൾ തന്നെയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന അതേ മാർഗങ്ങളാൽ അതിനെ പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ അവർ ഒരുങ്ങുന്നതും കാണുന്ന അവൾ, തക്ക സമയം കാത്തിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിന്റെ പ്രകാശം നിരസിക്കുന്നവർ, അവളാൽ ആരംഭിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥാപനത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ, സ്വയം തെറ്റില്ലാത്തവളെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഈ ശക്തിയുടെ സഹായം പിന്നീടെങ്കിലും തേടും. ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകളുടെ സഹായത്തിന് അവൾ എത്ര സന്നദ്ധമായി എത്തിച്ചേരും എന്നു അനുമാനിക്കുക പ്രയാസകരമല്ല. സഭയോടു അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നവരോടു എങ്ങനെ ഇടപെടണമെന്നു പാപ്പാധിപത്യ നേതാക്കളേക്കാൾ നന്നായി ആരാണ് അറിയുന്നത്?

ലോകമെമ്പാടുമുള്ള തന്റെ എല്ലാ ശാഖാപ്രശാഖകളോടുകൂടിയ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ, പാപ്പാസിംഹാസനത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനുകീഴിലും അതിന്റെ താൽപര്യങ്ങളെ സേവിക്കേണ്ടതിന്നായും രൂപകൽപ്പന ചെയ്തതുമായ ഒരു വിപുലമായ ഏക സംഘടനയായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഭൂമിയിലെ ഏതു രാജ്യത്തുമുള്ള അവളുടെ കോടിക്കണക്കിന് അംഗങ്ങൾ, തങ്ങൾ പാപ്പാവിനോടുള്ള ഭക്തിനിഷ്ഠയിൽ ബന്ധിതരാണെന്ന നിലയിൽ സ്വയം കരുതേണ്ടതിന്നു ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നു. അവരുടെ ദേശീയതയോ അവരുടെ ഭരണകൂടമോ എന്തുതന്നെയായാലും, സഭയുടെ അധികാരം മറ്റെല്ലാ അധികാരങ്ങളുടെയും മീതെയാണെന്ന നിലയിൽ അവർ അതിനെ കാണേണ്ടതാണ്. രാഷ്ട്രത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തത പ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് അവർ സത്യം ചെയ്താലും, അതിന്റെ പിന്നിൽ റോമിനോടുള്ള അനുസരണവ്രതം നിലകൊള്ളുന്നു; അവളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ ഏതു പ്രതിജ്ഞയിൽ നിന്നുമെങ്കിലും അവരെ അത് മോചിപ്പിക്കുന്നു.

“രാജ്യ ങ്ങ ളുടെ കാര്യ ങ്ങ ളിലേക്ക ു തന്ത്ര പൂർവകമായും നിരന്ത രമായു
സ്വ യം കടന്ന ുചെല്ല ുവാൻ അവൾ നടത്ത ിയ ശ്രമങ്ങ ൾക്ക ് ചരിത്രം

സാക്ഷ ്യ ം വഹിക്ക ുന്ന ു; അങ്ങ നെ ഒരു ഉറച്ച നിലപാട് നേടിയ ശേഷം,
രാജാക്ക ളുടെയും ജനങ്ങ ളുടെയും നാശം വരുന്ന തുപോലും
കണക്ക ാക്ക ാതെ, സ്വ ന്ത ം ലക്ഷ ്യ ങ്ങ ളെ മുന്നേ ാട്ട ുകൊണ്ട ുപോ
ക്രി.വ. 1204-ആം ആണ്ട ിൽ, പോപ്പ ് ഇന്ന സെന്റ് III, അരഗോണിന്റെ
രാജാവായ പീറ്റ ർ II-ൽ നിന്ന ് താഴെക്കെ ാടുത്ത ിരിക്ക ുന്ന
അസാധാരണമായ സത്യ ം നേടിയെടുത്ത ു: 'ഞാൻ,
അരഗോണിയന്മ ാരുടെ രാജാവായ പീറ്റ ർ, എന്റെ യജമാനനായ പോപ്പ ്
ഇന്ന സെന്റിനോടും, അവന്റെ കത്തോ ാലിക്ക പിൻഗാമികളോടും,
റോമാ സഭയോടും എപ്പോ ാഴും വിശ്വ സ ്തനും
അനുസരണയുള്ള വനുമായിരിക്ക ുമെന്ന ു പ്രഖ്യ ാപിക്ക ുകയും വാഗ ്ദാനം
ചെയ്യ ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു; അവന്റെ അനുസരണയിൽ എന്റെ രാജ്യ ം
വിശ്വ സ ്തതയോടെ നിലനിറുത്ത ുകയും, കത്തോ ാലിക്ക വിശ്വ ാസത്തെ
പ്രതിരോധിക്ക ുകയും, മതഭ്രഷ്ട ദുഷ്ട തയെ പീഡിപ്പ ിക്ക ുകയും
ചെയ്യ ും.'—John Dowling, The History of Romanism, b. 5, ch. 6, sec.

"55. റോമൻ പൊന്തീഫിന്റെ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള 'ചക്രവർത്തിമാരെ സ്ഥാനച്യുതരാക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് നിയമാനുസൃതമാണ്' എന്നതും 'അനീതിമാനായ ഭരണാധികാരികളോടുള്ള അവരുടെ വിശ്വസ്തതയിൽ നിന്ന് പ്രജകളെ അദ്ദേഹം മോചിപ്പിക്കാം' എന്നതുമായ അവകാശവാദങ്ങളോടു ഇത് യോജിച്ചിരിക്കുന്നു."—Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, note 17.

"റോം ഒരിക്കലും മാറ്റം വരുത്തുന്നില്ല എന്നത് അവളുടെ അഭിമാനവാക്യമാണെന്ന് ഓർമ്മിക്കപ്പെടട്ടെ. ഗ്രിഗറി VII ന്റെയും ഇന്നസെന്റ് III ന്റെയും സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഇന്നും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളാണ്. അവൾക്കു അധികാരം മാത്രമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ചെയ്തതുപോലെ ഇന്നും അതിനെ അതേ ശക്തിയോടെ പ്രയോഗിച്ചേനേ. ഞായറാഴ്ചയുടെ ഉന്നമനപ്രവർത്തനത്തിൽ റോമിന്റെ സഹായം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ തങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്നു വളരെ കുറഞ്ഞ തോതിൽ മാത്രമേ അറിയുന്നുള്ളു. അവർ തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിലേയ്ക്ക് ശ്രദ്ധയൂന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, റോം തന്റെ ശക്തിയെ വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കാനും, നഷ്ടപ്പെട്ട തന്റെ പരമാധികാരം വീണ്ടെടുക്കാനും ലക്ഷ്യമിടുന്നു. ഒരിക്കൽ യുഎസ് ഐക്യനാടുകളിൽ സഭയ്ക്ക് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തിയെ പ്രയോഗിക്കാനോ നിയന്ത്രിക്കാനോ കഴിയുമെന്ന സിദ്ധാന്തം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടാൽ; മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ ലൗകിക നിയമങ്ങളാൽ നിർബന്ധിതമാക്കപ്പെടാമെങ്കിൽ; ചുരുക്കത്തിൽ, സഭയുടെയും രാജ്യത്തിന്റെയും അധികാരം മനസ്സാക്ഷിയെ അധീനപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെങ്കിൽ, ഈ രാജ്യത്തിൽ റോമിന്റെ വിജയം ഉറപ്പായിത്തീരും."

"ദൈവത്ത ിന്റെ വചനം ആസന്ന മായിരിക്ക ുന്ന അപകടത്തെ ക്ക ുറി
മുന്ന റിയിപ്പ ് നൽകിയിരിക്ക ുന്ന ു; ഇത്

അവഗണിക്ക പ്പെ ടുകയാണെങ്ക ിൽ, പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റ് ലോകം റോമിന്റെ
ഉദ്ദേ ശ്യ ങ്ങ ൾ യാഥാർത്ഥ ത്ത ിൽ എന്ത ാണെന്ന ്, കുടുക്ക ിൽനിന്ന
രക്ഷ പ്പെ ടാൻ അത്യ ന്ത ം വൈകിയ ശേഷമേ അറിയുകയുള്ള ു. അവൾ
നിശ്ശ ബ്ദ മായി ശക്ത ിയിലേക്ക ് വളർന്ന ു കൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. അവ
ഉപദേശങ്ങ ൾ നിയമനിർമ്മ ാണ സഭകളിലും, സഭകളിലും, മനുഷ്യ രുടെ
ഹൃദയങ്ങ ളിലും തങ്ങ ളുടെ സ്വ ാധീനം ചെലുത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ു
തന്റെ മുമ്പ ത്തെ പീഡനങ്ങ ൾ ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടുന്ന രഹസ്യ
അന്ത ർസ്ഥ ാനങ്ങ ളോടുകൂടിയ ഉയർന്ന തും ഭീമവുമായ ഘടനകൾ
അവൾ കെട്ട ിപ്പ ടുക്ക ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. പ്രഹരിക്കേ ണ്ട സമ
വരുമ്പോ ാൾ സ്വ ന്ത മായ ലക്ഷ ്യ ങ്ങ ൾ മുന്നോ ാട്ട ്
കൊണ്ട ുപോകുന്ന തിനായി, മറഞ്ഞ ും സംശയിക്ക പ്പെ ടാതെയും അവൾ
തന്റെ ശക്ത ികളെ ബലപ്പെ ടുത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. അവൾ
ആഗ്രഹിക്ക ുന്ന ത് അനുകൂലമായ നിലപാടു മാത്രമാണ്; അതും
ഇതിനകം തന്നേ അവൾക്ക ു നൽകപ്പെ ട്ട ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. റോമൻ
ഘടകത്ത ിന്റെ ഉദ്ദേ ശ്യ ം എന്ത ാണെന്ന ് നാം ഉടൻ കാണുകയും
അനുഭവിക്ക ുകയും ചെയ്യ ും. ദൈവവചനം വിശ്വ സിക്ക ുകയും
അനുസരിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ഏവർക്ക ും അതുവഴി നിന്ദ യും
പീഡനവും വരും.” The Great Controversy, 563–581.